PID	UOHSX00MYXA9	Adresát/i
Č. j.	ÚOHS-20507/2026/500	dle rozdělovníku
Sp. zn.	ÚOHS-S0994/2025/VZ	
Datum, místo	9. 6. 2026, Brno	

ROZHODNUTÍ
ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 19. 12. 2025 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 19. 12. 2025 JUDr. Miroslavem Kučerkou, LL. M., ev. č. ČAK 15955, advokátem ve společnosti KGS Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 06295525, se sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1,
- navrhovatel – Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3,
- vybraní dodavatelé:
  - HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 – Nové Město,
  - ACHOUR & PARTNERS advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28956460, se sídlem Václavské náměstí 832/19, 110 00 Praha 1 – Nové Město,
  - Konsorcium NKA & BNT: Nedelka Kubáč advokáti s.r.o., IČO 01894501, se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1 – Nové Město; LYNX legal s.r.o.[1], IČO 27117723, se sídlem Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1 – Nové Město,
  - ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/117, 140 00 Praha 4 – Nusle,
  - Hartmann Jelínek Malý Moreno a partneři s.r.o., advokátní kancelář, IČO 24784681, se sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8,
  - PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4 – Nusle,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných ve zjednodušeném režimu zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody „Právní služby“ – část 1 „Odborná agenda, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav,

[1] Dle obchodního rejstříku do 23. 2. 2026 obchodní firma bnt attorneys-at-law s.r.o.

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3 – **ze dne 19. 12. 2025 na** zahájení správního řízení o **přezkoumání úkonů zadavatele** – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – učiněných **ve zjednodušeném režimu „Právní služby" – část 1 „Odborná agenda", zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody**, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav, **se s výjimkou té části, na jejímž základě bylo dle výroku III. tohoto rozhodnutí uloženo nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách, podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření**.

II.

Zadavatel – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – **postupoval ve zjednodušeném režimu „Právní služby" – část 1 „Odborná agenda", zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody**, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav, **v rozporu s § 245 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek**, ve znění pozdějších předpisů, **ve spojení se zásadou transparentnosti zakotvenou v § 6 odst. 1 citovaného zákona**, **když v rámci rozhodnutí ze dne 9. 12. 2025 o námitkách navrhovatele** – Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3 – jež byly zadavateli doručeny dne 24. 11. 2025, **neposkytl na základě obsahu navrhovatelem podaných námitek** z nabídek ostatních účastníků zadávacího řízení, konkrétně ve vztahu k hodnotícímu kritériu A ***„informace o hodnocených referenčních zakázkách ostatních účastníků"*** a ve vztahu k hodnotícím kritériím B a C ***„slovní ohodnocení tohoto dílčího kritéria k ostatním účastníkům zadávacího řízení",*** **čímž učinil výše uvedené rozhodnutí o námitkách v dané části nepřezkoumatelným.**

III.

Jako opatření k nápravě nezákonného postupu zadavatele – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – uvedeného ve výroku II. tohoto rozhodnutí **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže** podle § 263 odst. 5 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ruší rozhodnutí jmenovaného zadavatele ze dne 9. 12. 2025 o námitkách navrhovatele** – Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3 – ze dne 24. 11. 2025 učiněné ve zjednodušeném režimu zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody „Právní služby" – část 1 „Odborná agenda, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav.

IV.

Zadavateli – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město, **se podle § 263 odst. 8 zákona** č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **až do pravomocného skončení správního řízení vedeného Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. ÚOHS-S0994/2025/VZ** ve věci návrhu navrhovatele – Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151 130 00 Praha 3 – ze dne 19. 12. 2025 na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů jmenovaného zadavatele **ukládá zákaz uzavřít rámcovou dohodu** „Právní služby" – **část 1 „Odborná agenda** – ve zjednodušeném režimu, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav.

V.

Podle § 266 odst. 1 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 1 vyhlášky č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, **se zadavateli** – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město – **ukládá povinnost**

uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč (třicet tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné **do dvou měsíců** od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – Pražská developerská společnost, příspěvková organizace, IČO 09211322, se sídlem U radnice 10/2, 110 00 Praha 1 – Staré Město, ve správním řízení zastoupen na základě plné moci ze dne 19. 12. 2025 JUDr. Miroslavem Kučerkou, LL. M., ev. č. ČAK 15955, advokátem ve společnosti KGS Legal s.r.o., advokátní kancelář, IČO 06295525, se sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha (dále jen „zadavatel") – zahájil dne 8. 11. 2024 odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení zjednodušený režim za účelem uzavření rámcové dohody „Právní služby" – část 1 „Odborná agenda. Toto oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 8. 11. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 11. 11. 2024 pod ev. č. Z2024-056395, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 12. 11. 2024 pod ev. č. 688849-2024, ve znění pozdějších oprav (dále jen „rámcová dohoda" nebo „zadávací řízení").

2. Předmětem rámcové dohody „Právní služby" – část 1 „Odborná agenda" – je podle bodu 6.1.1 zadávací dokumentace *„poskytování právních služeb a poradenství v oblasti občanského, obchodního a správního práva, a to zejména v souvislosti s právními vztahy k nemovitostem, změnami vlastnických práv, věcnými právy a služebnostmi k nemovitostem, a dále též v souvislosti se stavebním a územním řízením podle zvláštních právních předpisů a jinými souvisejícími typy správního řízení; dále jsou předmětem této části VZ právní služby v oblasti práva veřejného investování, tedy především v oblasti veřejných zakázek a souvisejícího poradenství a administrativních činností při výběru dodavatelů projektových či inženýrských činností ve výstavbě, poskytovatelů činností projektového managementu a řízení projektů*

a jiných obdobných či souvisejících služeb v rozsahu dle Rámcové dohody (...), a to mimo poradenství, které je Předmětem VZ jiných částí tohoto Zadávacího řízení.“

3. Podle protokolu z jednání komise ze dne 20. 2. 2025 zadavatel obdržel celkem 10 nabídek, a to včetně nabídky navrhovatele – Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., IČO 24827452, se sídlem Vinohradská 2828/151 130 00 Praha 3 (dále jen „navrhovatel“).

4. Z dokumentace o zadávacím řízení vyplývá, že oznámením ze dne 15. 7. 2025 zadavatel oznámil účastníkům zadávacího řízení ze dne 14. 7. 2025 své rozhodnutí o výběru dodavatelů (dále jen „**původní oznámení o výběru**“). Dne 7. 10. 2025 prostřednictvím dokumentu označeného jako „OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ dle ust. § 49 odst. 1 ZZVZ“ zadavatel zrušil původní oznámení o výběru (dále jen „rozhodnutí o zrušení původního oznámení o výběru“).

5. Dne 10. 11. 2025 zadavatel opakovaně rozhodl o výběru dodavatelů a téhož dne doručil navrhovateli nové oznámení o výběru dodavatelů (dále jen „oznámení o výběru“). Dle tohoto oznámení o výběru byli vybráni pro uzavření rámcové dohody následující dodavatelé:

   - HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO 26454807, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1;
   - ACHOUR & PARTNERS advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28956460, se sídlem Václavské náměstí 832/19, 110 00 Praha 1;
   - Konsorcium NKA & BNT: Nedelka Kubáč advokáti s.r.o., IČO 01894501, se sídlem Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1; bnt attorneys-at-law s.r.o., IČO 27117723, se sídlem Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1;
   - ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., IČO 28468414, se sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4;
   - Hartmann Jelínek Malý Moreno a partneři s.r.o., advokátní kancelář, IČO 24784681, se sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8;
   - PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4,

   (dále jen „vybraní dodavatelé“).

6. Proti uvedenému oznámení o výběru podal navrhovatel dne 24. 11. 2025 námitky (dále jen „námitky“), které zadavatel rozhodnutím ze dne 9. 12. 2025 (doručeném navrhovateli téhož dne) odmítl (dále jen „rozhodnutí o námitkách“).

7. Vzhledem k tomu, že navrhovatel nepovažoval rozhodnutí o námitkách za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 19. 12. 2025 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh z téhož dne na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“). Návrh byl dne 19. 12. 2025 ve stejnopise doručen i zadavateli.

II. OBSAH NÁVRHU

8. Navrhovatel úvodem vyjadřuje nesouhlas s výrokem rozhodnutí o námitkách a tvrdí, že se zadavatel při svém postupu dopustil několika porušení zákona, jmenovitě porušení základních zásad postupu zadavatele, zejména zásady transparentnosti a rovného zacházení podle § 6 odst. 1 a 2 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění

(dále jen „zákon“) a dále porušení § 245 zákona, když zadavatel nesprávně, nedostatečně a neúplně vypořádal podané námitky.

9. Navrhovatel předně uvádí, že zadavatel v rámci rozhodnutí o zrušení původního oznámení o výběru zrušil toliko jen původní oznámení o výběru, a nikoliv také příslušné (původní) rozhodnutí o výběru dodavatelů. Navrhovatel namítá, že pokud zadavatel dne 7. 10. 2025 rozhodnutím o zrušení původního oznámení o výběru zrušil pouze původní oznámení o výběru, zůstalo původní rozhodnutí o výběru dodavatelů platné. Z uvedeného navrhovatel dovozuje nestandardnost, nezákonnost a netransparentnost zadávacího řízení, kdy samotné kroky zadavatele jsou nejasné, nečitelné, ale i vzájemně si odporující. Navrhovatelem nastíněný postup nelze podle jeho názoru obhajovat ani využitím zjednodušeného režimu ve smyslu § 129 zákona. Navrhovatel tvrdí, že o nezákonném postupu se dozvěděl až při doručení oznámení o výběru, z něhož vyplývá, že v současnosti existují dvě rozhodnutí o výběru, neboť zadavatel původní rozhodnutí o výběru nezrušil.

10. V další části návrhu navrhovatel namítá netransparentnost postupu a porušení zadávacích podmínek ze strany zadavatele, a to zejména postupu při hodnocení nabídek dle čl. 28 zadávací dokumentace. Z oznámení o výběru a souvisejících podkladů dle navrhovatele vyplývá, že zadavatel ponechal dříve udělené bodové hodnocení nabídek, přičemž došlo k úpravě („precizování“) odůvodnění tohoto přidělení bodů. Tento postup zadavatele je podle navrhovatele nejen netransparentní a účelový, ale odporuje i zadávacím podmínkám.

11. Navrhovatel uvádí, že nelze akceptovat postup zadavatele, který se snaží až „ex post“ slovně zdůvodnit jím dříve udělené body konkrétním dodavatelům v okamžiku, kdy je mu známa totožnost dodavatelů, kteří zpracovávali jednotlivé nabídky. Dle navrhovatele již samotný fakt, že zadavatel přistoupil k dodatečné úpravě odůvodnění již jednou přidělených bodů, je v přímém rozporu se zadavatelovým tvrzením o anonymitě hodnocení nabídek. Pokud by hodnocení skutečně proběhlo anonymně, neměl by zadavatel ani hodnoticí komise legitimní důvod ani reálnou možnost upravovat slovní odůvodnění bodového hodnocení způsobem, který by vzbuzoval podezření o zvýhodnění či znevýhodnění konkrétních účastníků zadávacího řízení. Tím zadavatel podle navrhovatele naznačuje, že bodové hodnocení bylo od počátku přidělováno s vědomím identity jednotlivých účastníků zadávacího řízení. Podle navrhovatele je takový postup zadavatele neslučitelný s požadavky na transparentní, přezkoumatelné a nediskriminační vedení zadávacího řízení.

12. Navrhovatel upozorňuje, že pokud skutečně došlo dne 10. 11. 2025 k novému rozhodnutí o výběru (jak je uvedeno v oznámení o výběru), došlo k porušení čl. 28.7 zadávací dokumentace, neboť muselo proběhnout nové hodnocení nabídek, ale v rámci hodnoticího kritéria B již tyto nabídky nebyly anonymizovány, neboť hodnoticí komise a zadavatel věděli, čí je který dokument „Deklarace kvality“ a „Řízení rizik“. Navrhovatel dodává, že pokud i přes textaci oznámení o výběru nedošlo dne 10. 11. 2025 k novému rozhodnutí o výběru a platí výslovné závěry rozhodnutí o zrušení původního oznámení o výběru, zadavatel a/nebo hodnoticí komise při plné znalosti obsahu všech dokumentů „Deklarace kvality“ a „Řízení rizik“ a při vědomí, který konkrétní účastník zadávacího řízení dané dokumenty zpracovával – vytvořili pouze písemné zdůvodnění dříve uděleného bodového hodnocení. Uvedeným postupem pak podle navrhovatele došlo k porušení zadávací podmínky podle čl. 28.7 zadávací dokumentace.

13. V další části návrhu navrhovatel namítá, že zadavatel neposkytl navrhovateli (a zřejmě žádnému dalšímu účastníkovi řízení) informace, na základě kterých by byl navrhovatel schopen

kontroly udělení dílčích bodů všem účastníkům zadávacího řízení v rámci jednotlivých hodnoticích kritérií. Námitka navrhovatele se vztahuje ke všem kritériím hodnocení – A (Zkušenosti dodavatele), B (Kvalita poskytovaných služeb), i C (Pohovor s účastníkem).

14. Navrhovatel tvrdí, že zadavatel svůj postup hájí tím, že zvolil zjednodušený režim ve smyslu § 129 zákona s užitím BVA metody hodnocení. K tomu navrhovatel uvádí, že nenapadá metodu BVA jako takovou, nýbrž její konkrétní aplikaci na daný případ ze strany zadavatele, který porušuje zásadu transparentnosti, kterou je i ve zjednodušeném režimu nutné dodržet.

15. Dle navrhovatele zadavatel nesprávně uvádí, že po něm navrhovatel požaduje písemnou zprávu o hodnocení nabídek ve smyslu § 119 zákona. Navrhovatel tvrdí, že v námitkách pouze upozorňuje na absenci relevantních informací umožňujících kontrolu zejména subjektivních hodnoticích kritérií bez ohledu na skutečnost, v jakém dokumentu mají být tyto informace obsaženy, a že tedy na doložení písemné zprávy o hodnocení nabídek netrvá.

16. Dále navrhovatel dodává, že zadavatel v části F „UKONČENÍ ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ“ v čl. 34 zadávací dokumentace uvedl mj. postup pro výběr dodavatele a následné kroky, avšak již explicitně nestanovil postup ve vztahu k oznámení o výběru, tedy jaké doklady a informace bude zadavatel jednotlivým dodavatelům poskytovat. Navrhovatel tak očekával, i s ohledem na zadavatelovo sdělení v čl. 5 zadávací dokumentace, dle kterého zadavatel vychází z pravidel pro nadlimitní otevřené řízení, že zadavatel v oznámení o výběru poskytne účastníků zadávacího řízení komplexní bodové hodnocení v rámci jednotlivých dílčích hodnoticích kritérií, a to včetně slovního zdůvodnění přidělení bodů všem účastníkům zadávacího řízení tak, aby byl zadavatelův postup přezkoumatelný a plně v souladu s ustanovením § 6 zákona.

17. Navrhovatel dále namítá samotné hodnocení nabídek, k čemuž blíže uvádí, že samotné odůvodnění v dokumentu nazvaném „Kontrolní list“ ve vztahu k navrhovateli trpí nedostatečným zdůvodněním hodnocení jednotlivých dílčích kritérií a obdržených bodů. Za zvláště problematické navrhovatel považuje hodnocení dílčího hodnoticího kritéria dle čl. 28.6 „B/Kvalita poskytovaných právních služeb“, které se dále dělí na „B1 – Deklarace kvality“ a „B2 – Řízení rizik“. Navrhovatel znovu opakuje, že mu nebylo umožněno seznámit se s deklarací kvality a riziky identifikovanými ostatními účastníky zadávacího řízení, jakož i se slovním hodnocením přidělených bodů. Rovněž nebylo možné podle navrhovatele ověřit, zda a případně v jakém rozsahu zadavatel či hodnoticí komise provedli úpravu textace písemného zdůvodnění bodového hodnocení v rámci hodnoticího kritéria B a C u ostatních účastníků zadávacího řízení.

18. Popis způsobu hodnocení je podle navrhovatele i přes následné doplnění v rámci oznámení o výběru natolik vágní a obecný, že z něj nelze dovodit konkrétní úvahy hodnoticí komise. Dále navrhovatel uvádí, že hodnoticí komise se zdaleka nevypořádala s jím identifikovanými riziky, ačkoli se jednalo o nedílnou součást jeho nabídky. Dodává, že rozhodnutí zadavatele nezaslat všem účastníkům zadávacího řízení podrobné závěry z hodnocení nabídek naprosto znemožnilo jakoukoliv přezkoumatelnost hodnocení. Navrhovatel dále prezentuje tabulkový přehled, v němž uvádí jednotlivě hodnocené oblasti kritéria B, počet obdržených bodů, doprovodný text hodnotitele, slovní vyjádření přiřazené bodovému ohodnocení podle zadávací dokumentace, a domnělý rozpor hodnocení se zadávacími podmínkami a se zákonem.[2]

[2] Úřad zjistil, že navrhovatel předložil v námitkách a návrhu odlišné tabulkové přehledy. Tabulkový přehled uvedený v námitkách obsahuje aktualizovaný doprovodný text hodnotitele, zatímco tabulkový přehled obsažený v návrhu obsahuje

19. K hodnocení nabídky dle kritéria B2 (Řízení rizik) navrhovatel dále odkazuje na podané námitky, neboť je přesvědčen, že skutečnosti jím uvedené v námitkách samy o sobě dokládají nezákonnost postupu zadavatele/hodnoticí komise při hodnocení nabídek. Navrhovateli připadá tristní, že za situace, kdy zadavatele upozorní na podstatná rizika, získá v rámci bodového hodnocení stejný počet bodů, jako by žádné riziko neidentifikoval.

20. V další části návrhu navrhovatel rozporuje hodnocení v rámci kritéria hodnocení C (Pohovor s účastníkem) a opakovaně namítá nedostatečné zdůvodnění, přičemž tvrdí, že v částech „Prezentační a komunikační dovednosti“ a „Schopnost orientace v problematice předmětu plnění a pohotové reakce“ byl bodově znevýhodněn. Hodnocení v této části považuje za netransparentní a nepřezkoumatelné. Navrhovatel je přesvědčen, že v posuzovaném případě došlo ke svévoli hodnoticí komise, jejíž postup zadavatel řádně nepřezkoumal a zatížil tak celé řízení procesní vadou, kterou již není možné napravit jinak než zrušením zadávacího řízení.

21. Navrhovatel dodává, že rozhodnutím o námitkách zadavatel potvrdil rozsah a důvodnost námitek navrhovatele a uvádí, že se zadavatel dostatečně nevypořádal s námitkou navrhovatele, že zadavatel neposkytl v rámci oznámení o výběru přehled referenčních zakázek pro účely hodnocení ostatních účastníků zadávacího řízení. Navrhovatel uzavírá, že pokud nedojde ke zrušení zadávacího řízení, je nutné zrušit rozhodnutí o námitkách.

III. PRŮBĚH ZADÁVACÍHO ŘÍZENÍ

22. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dnem 19. 12. 2025, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.

23. Účastníky správního řízení jsou podle § 256 zákona zadavatel, navrhovatel a vybraní dodavatelé.

24. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 22. 12. 2025.

25. Dne 30. 12. 2025 obdržel Úřad prostřednictvím datové schránky vyjádření zadavatele k návrhu. Dokumentace o zadávacím řízení byla Úřadu zpřístupněna prostřednictvím elektronického nástroje již v rámci správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0580/2025/VZ.

Vyjádření zadavatele k návrhu

26. K otázce dvou paralelně existujících rozhodnutí o výběru zadavatel plně odkazuje na rozhodnutí o námitkách. Zadavatel současně odmítá, že by k výkladu a aplikaci části čtvrté zákona přistupoval selektivně, a doplňuje, že v rámci této části veřejné zakázky neexistují dvě rozhodnutí o výběru dodavatele. Podle zadavatele existuje pouze jedno rozhodnutí o výběru dodavatele, které bylo oznámeno v souladu se zákonem.

27. K části návrhu týkající se úpravy bodového hodnocení nabídek zadavatel opětovně odkazuje na napadené rozhodnutí o námitkách, neboť návrh nepřináší žádná nová tvrzení.

28. K tvrzené netransparentnosti postupu zadavatel uvádí, že předmětná veřejná zakázka je zadávána ve zjednodušeném režimu podle § 129 a § 129a zákona. Podle § 129 odst. 2 zákona

původní znění doprovodného textu hodnotitele obsaženého v příloze č. 3 původního oznámení o výběru. Úřad považuje za logické, že předmětem přezkumu je pozdější znění doprovodného textu, a proto vycházel z podoby tabulky uvedené v námitkách.

zadavatel postupuje podle části páté zákona a současně použije také část první, druhou a desátou až třináctou. Z uvedeného podle zadavatele vyplývá, že není povinen postupovat při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu podle zde neuvedených částí zákona, včetně části čtvrté, která upravuje postupy a pravidla pro nadlimitní režim. Dle zadavatele je u výjimečných postupů, jakým je i zjednodušený režim, nezbytné vykládat požadavky na transparentnost méně přísně. Navrhovatel se podle zadavatele dovolává pravidel, která nejsou uvedena v zadávací dokumentaci. Zadavatel v čl. 5 zadávací dokumentace stanovil, že pro zadávací řízení ve zjednodušeném režimu zvolil kombinaci postupů vycházejících volně z pravidel stanovených zákonem pro nadlimitní otevřené řízení a jednací řízení s uveřejněním. Veškerá pravidla průběhu zadávacího řízení jsou však podle zadavatele závazně stanovena pouze v zadávací dokumentaci, není-li tam výslovně uvedeno jinak.

29. K další části návrhu týkající se tvrzeného neodborného hodnocení nabídek zadavatel odkazuje na napadené rozhodnutí o námitkách. Navrhovatel podle zadavatele zcela pomíjí skutečnosti uvedené v napadeném rozhodnutí, zejména že zadavatel vymezil zaměření kvalitativní části nabídky vůči zadavateli jako konkrétně určené osobě. Zadavatel uvádí, že z čl. 1.1 zadávací dokumentace vyplývá, že zadání definované pro tvorbu dokumentu „Řízení rizik“ bylo především individualizováno ve vztahu k subjektu zadavatele jako ke konkrétně určené právnické osobě, jejímu postavení, působnosti a specifikům vykonávané činnosti. Zadavatel tedy nevyžadoval určení jakýchkoliv myslitelných rizik, nýbrž pro rizika identifikovaná dodavatelem stanovil konkrétní parametry, přičemž se mělo jednat o rizika prioritní.

30. K tvrzené nezákonnosti postupu zadavatele při hodnocení nabídek zadavatel opětovně odkazuje na rozhodnutí o námitkách. Závěrem zadavatel navrhl, aby Úřad předmětný návrh zamítl.

Další průběh správního řízení

31. Usnesením ze dne 22. 1. 2026 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí. Dne 29. 1. 2026 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, v němž navrhovatel k vyjádření zadavatele k návrhu konstatuje, že nepřináší žádné relevantní skutečnosti či argumenty, které by měly potvrzovat správnost postupu zadavatele. Navrhovatel znovu poukazuje na textaci oznámení o výběru a trvá na uložení nápravného opatření. Zadavatel ani vybraní dodavatelé se k podkladům pro rozhodnutí ve stanovené lhůtě, ani později, nevyjádřili.

32. Rozhodnutím ze dne 30. 1. 2026 Úřad nařídil z moci úřední předběžné opatření spočívající v zákazu zadavateli uzavřít rámcovou dohodu až do pravomocného skončení předmětného správního řízení.

Rozhodnutí Úřadu ze dne 16. 2. 2026

33. Dne 16. 2. 2026 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-06215/2026/500 (dále jen **„prvostupňové rozhodnutí“**).

34. Výrokem I. prvostupňového rozhodnutí Úřad zamítl návrh navrhovatele vyjma části, na jejímž základě bylo dle výroku III. uloženo nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách ze dne 9. 12. 2025.

35. Výrokem II. prvostupňového rozhodnutí Úřad konstatoval, že zadavatel postupoval v rozporu s § 245 odst. 1 zákona ve spojení se zásadou transparentnosti podle § 6 odst. 1 zákona, když

v rámci rozhodnutí o námitkách neposkytl na základě obsahu navrhovatelem podaných námitek ze dne 24. 11. 2025 z nabídek ostatních účastníků zadávacího řízení, konkrétně ve vztahu k hodnoticímu kritériu A „informace o hodnocených referenčních zakázkách ostatních účastníků“ a ve vztahu k hodnoticím kritériím B a C „slovní hodnocení tohoto dílčího kritéria k ostatním účastníkům zadávacího řízení“, čímž učinil rozhodnutí o námitkách v dané části nepřezkoumatelným.

36. Výrokem III. prvostupňového rozhodnutí Úřad jako opatření k nápravě zrušil rozhodnutí o námitkách. Výrokem IV. prvostupňového rozhodnutí Úřad zadavateli zakázal uzavřít rámcovou dohodu, a to až do pravomocného skončení správního řízení. Výrokem V. prvostupňového rozhodnutí Úřad zadavateli uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč.

37. Proti shora citovanému prvostupňovému rozhodnutí byl Úřadu dne 2. 3. 2026 doručen rozklad navrhovatele a dne 3. 3. 2026 rozklad zadavatele.

38. Dne 6. 3. 2026 vydal Úřad z moci úřední opravné rozhodnutí, kterým opravil zřejmou nesprávnost ve výroku III. prvostupňového rozhodnutí. Tímto opravným rozhodnutím Úřad ve výroku III. prvostupňového rozhodnutí nahradil odkaz na nezákonný postup zadavatele uvedený ve výroku I. odkazem na výrok II., neboť nápravné opatření uložené výrokem III. prvostupňového rozhodnutí se vztahuje k nezákonnému postupu zadavatele popsanému ve výroku II., nikoli ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí.

Rozhodnutí předsedy Úřadu ze dne 13. 4. 2026

39. Po projednání rozkladů podaných navrhovatelem i zadavatelem předseda Úřadu rozhodnutím č. j. ÚOHS-13264/2026/163 ze dne 10. 4. 2026 (dále jen **„druhostupňové rozhodnutí“**) prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

40. Předseda Úřadu především ve vztahu k odůvodnění výroku I. prvostupňového rozhodnutí dovodil nesprávnost postupu Úřadu, když posuzoval toliko text, kterým zadavatel podložil přidělení určitého počtu bodů a znění návrhové námitky, a zcela pominul znění nabídky. Podle předsedy Úřadu však nelze přezkoumat námitky navrhovatele bez toho, aby podkladem rozhodnutí byla i samotná nabídka navrhovatele, resp. její část obsahující hodnocené údaje, a porovnal je s tím, co o ní uvedl zadavatel a na základě čeho přiděloval body. Podle názoru předsedy Úřadu může dojít k situaci, kdy zadavatel nesprávně shrne nabídková tvrzení navrhovatele a následně přiřadí nesprávný počet bodů. Učiněné závěry Úřadu podle předsedy Úřadu nevyjadřují, zda nabídka umožňovala příslušný text hodnocení zadavatele, tj. určité přidělení bodů. Předseda Úřadu přitom upozornil, že nejde o nepřípustné nahrazování úvah hodnoticí komise, nýbrž o kontrolu toho, zda zadavatel nabídku nevyložil v rozporu s jejím zněním, tj. nehodnotil něco, co v nabídce není, a v důsledku nepřidělil nesprávný počet bodů. Úřad proto podle předsedy Úřadu mohl a měl posoudit přílohu č. 3 oznámení o výběru primárně ve vztahu k samotné nabídce a až následně k samotné bodové škále.

41. Předseda Úřadu rovněž Úřadu vytkl, že sice vyjmenoval návrhová tvrzení, ale nijak je nereflektoval, nehodnotil – v této souvislosti zmínil tvrzení navrhovatele v bodu 79. odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, podle něhož určitý požadavek zadavatel nestanovil, a přesto jej navrhovateli vytýká; podle předsedy Úřadu jde o námitku, kterou měl Úřad přezkoumat. Za nesprávný předseda Úřadu považuje i obsah bodu 84. odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, neboť v situaci, kdy navrhovatel v návrhu předkládal námitky, proč

neobstojí závěr hodnoticí komise o nesrozumitelnosti jím definovaného rizika, Úřad pouze přepsal závěr hodnoticí komise o nedostatečně popsaném riziku namísto toho, aby přezkoumal, zda se hodnoticí komise neodchýlila od vymezeného způsobu hodnocení ve vztahu ke skutečnému obsahu nabídky. Zda navrhovatel skutečně v nabídce dané riziko popsal či nikoli, Úřad neřešil. Předseda Úřadu přitom dodal, že nelze shledat, že by Úřad alespoň rámcově nebyl oprávněn přezkoumat, zda se zadavatel zásadně neodchýlil ze stanovené bodové škály. Závěrem předseda Úřadu stanovil, že z uvedených důvodů Úřad v dalším řízení učiní podkladem rozhodnutí i nabídku navrhovatele, resp. její relevantní části, a porovná je s tím, jak je shrnul zadavatel a zda zadavatel při přidělení bodů nevybočil z toho, co si sám stanovil.

42. Naopak postup Úřadu při posouzení námitek proti hodnocení v části kritéria C shledal předseda Úřadu za dostatečný a správný, mj. s ohledem na skutečnost, že zde námitky směřovaly proti samotnému odůvodnění hodnocení. Předseda Úřadu rovněž vyjádřil souhlas se závěry Úřadu v souvislosti s námitkou týkající se toho, že zadavatel vydal dvě rozhodnutí o výběru dodavatelů, která aktuálně existují vedle sebe a v souvislosti s námitkou proti opakovanému hodnocení nabídek.

43. Předseda současně v druhostupňovém rozhodnutí odpověděl na důležité otázky o navazujícím postupu zadavatele ve zjednodušeném režimu v případě, kdy by obstály závěry výroků II a III napadeného rozhodnutí, neboť jde o posun v praxi týkající se obrany proti nezákonnému postupu zadavatele. Podle názoru předsedy Úřadu přitom Úřad správně popsal specifika zjednodušeného režimu a aplikoval je na řešený případ. K rozkladovým námitkám zadavatele přitom předložil předseda Úřadu další, vlastní úvahy.

44. Důvody, pro které Úřad konstatoval nezákonnost postupu zadavatele v souvislosti s rozhodnutím o námitkách dle výroku II. prvostupňového rozhodnutí, posoudil předseda Úřadu jako rámcově správné. Nicméně konstatoval, že v určitých pasážích je nutné odůvodnění prvostupňového rozhodnutí korigovat či rozvést, aby bylo jasné, jak měl zadavatel postupovat a jak může v návaznosti na to postupovat navrhovatel, pokud má zájem o relevantní obranu proti postupu zadavatele. To i s ohledem na to, že jde o problematiku dosud neřešenou rozhodovací praxí Úřadu, resp. vyřešenou poprvé teprve v nedávném rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-R0017/2026/VZ, č. j. ÚOHS-12144/2026/163 ze dne 1. 4. 2026.

45. V souvislosti s rozkladovými námitkami rovněž předseda Úřadu předložil podrobnější náhled na řešenou problematiku týkající se poskytování informací o hodnocených údajích.

46. Předseda Úřadu uzavřel, že i po posouzení rozkladu zadavatele proti výrokům II., III., IV. a V. prvostupňového rozhodnutí setrvává na závěrech, které v nich předložil Úřad, byť přistoupil k jejich upřesnění.

Nové projednání věci Úřadem

47. Přípisem ze dne 16. 4. 2026 vyrozuměl Úřad účastníky o pokračování ve správním řízení.

48. Usnesením ze dne 24. 4. 2026 určil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 4. 5. 2026 Úřad obdržel vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí, přičemž ostatní účastníci řízení se v poskytnuté lhůtě, ani později, k podkladům rozhodnutí nevyjádřili.

Vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí ze dne 4. 5. 2026

49. Zadavatel jednak odkázal na svou předchozí argumentaci ve vyjádření k návrhu ze dne 29. 2. 2025 a jednak ve vztahu k výroku II. prvostupňového rozhodnutí vyjádřil názor, že zásadu transparentnosti dodržel. Současně zadavatel vyjádřil nesouhlas jak s prvostupňovým, tak druhostupňovým rozhodnutím, když namítá, že Úřad ve vztahu k rozhodnutí o výběru dovozuje povinnost, která ze zákona nijak nevyplývá, neboť právní úprava v § 50 zákona stanoví rozsah informačních povinností zadavatele, který nelze rozšiřovat pouhým odkazem na zásadu transparentnosti. Zadavatel k tomu dodává, že sdělování údajů z nabídek ostatních účastníků na základě „žádosti" obsažené v námitkách proti rozhodnutí o výběru není zákonem vyžadováno. Zadavatel dále uvádí, že navrhovatel měl k dispozici dostatek informací umožňujících podat námitky i návrh bez sdělení konkrétních údajů z nabídek ostatních účastníků. Současně zadavatel konstatuje, že není zřejmé, z jakého důvodu by měl Úřad dovozovat povinnost sdělovat podstatné údaje z referenčních služeb, které jsou předmětem hodnocení, nikoliv však ze služeb, jimiž dodavatel prokazuje splnění kvalifikace. Podle zadavatele platí, že není-li povinen sdělovat údaje z nabídek týkající se kvalifikace dodavatele, nelze takovou povinnost dovozovat ani ve vztahu k údajům vztahujícím se ke konkrétním hodnoticím kritériím. I v případě, že by taková povinnost podle zadavatele existovala, nelze na sdělování údajů z nabídek klást vyšší nároky, než jaké splnil ve zprávě o hodnocení nabídek, v níž účastníkům sdělil počet přidělených bodů spolu s uvedením, které kategorie zkušeností byly zohledněny a které nikoliv. Uvedené závěry zadavatel vztahuje rovněž k hodnocení podle kritéria B.

50. Zadavatel dále ve svém vyjádření uvádí, že Úřad v prvostupňovém rozhodnutí postupoval v rozporu se zásadou přiměřenosti, když uložil nápravné opatření, ačkoliv mohl postupovat jinak. Zadavatel je toho názoru, že Úřad disponuje kompletní dokumentací o zadávacím řízení, a tedy může i má sám posoudit, zda referenční služby předložené ostatními účastníky v rámci hodnoticího kritéria A splňují požadavky stanovené zadávací dokumentací. Zadavatel současně považuje závěry druhostupňového rozhodnutí za nedostatečné a neopodstatněné, zejména pokud jde o vymezení postupu, který by měl zadavatel zaujmout. Uvádí, že se Úřad v prvostupňovém rozhodnutí nezabýval otázkou, jak má zadavatel postupovat při vyřizování „žádostí" o poskytnutí hodnoticích údajů a dalších informací obsažených v námitkách proti oznámení o výběru, když toliko konstatoval povinnost sdělit identifikaci referencí. Zadavatel má za to, že tím byly otevřeny dosud nevyřešené otázky, které nebyly objasněny ani v druhostupňovém rozhodnutí, přičemž jako příklad uvádí nakládání s informacemi označenými jako obchodní tajemství. Podle zadavatele by postup, kdy si účastníci mohou v rámci námitek vyžadovat další informace nad rámec zákona, vedl k popření smyslu zjednodušeného režimu. Zadavatel zdůrazňuje, že účastníci zadávacího řízení ve zjednodušeném režimu nemohou oprávněně očekávat, že jejich obchodní tajemství bude zpřístupňováno ostatním účastníkům, jelikož taková povinnost zadavatele nevyplývá ani ze zákona, ani z rozhodovací praxe Úřadu či judikatury. V tomto kontextu považuje závěr Úřadu o povinnosti poskytovat na žádost dodavatele podrobné údaje z nabídek ostatních účastníků za nelogický a rozporný se zákonem. Zadavatel dále uvádí, že uvedené rozpory je třeba podrobně vypořádat v dalším průběhu správního řízení, neboť dosavadní závěry Úřadu jsou způsobilé vyvolat značnou právní nejistotu ohledně budoucích povinností zadavatelů. Současně zadavatel zpochybňuje závěr druhostupňového rozhodnutí, podle něhož se v případě údajů, u nichž musí být dodavatelům zřejmé jejich uveřejnění, nemůže pojmově jednat o obchodní tajemství, když dle jeho názoru není zřejmé, z jakého důvodu by takové očekávání mělo

existovat v režimu zjednodušeného řízení, pokud takové pravidlo nestanoví ani zákon, ani zadávací dokumentace. Uvedené závěry zadavatel vztahuje rovněž k hodnocení podle kritéria B.

51. Zadavatel uzavírá, že Úřad by měl sám přezkoumat všechny zpochybněné části hodnocení ve vztahu ke stanoveným zadávacím podmínkám a hodnoticím kritériím. Zadavatel dále poukazuje na požadavek procesní ekonomie a konzistentnosti rozhodovací praxe, když uvádí, že Úřad již v prvostupňovém rozhodnutí přezkoumal hodnocení podle kritérií B, a proto by měl obdobný přezkum provést i ve vztahu k hodnocení podle kritéria A. Zadavatel doplňuje, že poskytování dodatečných informací navrhovateli by nevedlo k vyřešení sporu, neboť navrhovatel by pravděpodobně nadále závěry zadavatele rozporoval a konečné posouzení by tak stejně musel provést Úřad. Ve zbytku zadavatel odkazuje na napadené rozhodnutí o námitkách a na dokumentaci o zadávacím řízení. Zadavatel navrhuje, aby Úřad návrh navrhovatele zamítl, neboť nejsou dány důvody pro uložení nápravného opatření.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

52. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o zadávacím řízení a stanovisek předložených účastníky řízení, obsahu druhostupňového rozhodnutí a na základě vlastního zjištění rozhodl podle § 265 písm. a) zákona o zamítnutí návrhu navrhovatele (s výjimkou té části, na jejímž základě bylo dle výroku III. tohoto rozhodnutí uloženo nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách), neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření a dále o tom, že zadavatel postupoval v rozporu se zákonem při vyřizování námitek navrhovatele, a proto přistoupil ke zrušení rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele.

53. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

54. Úřad rekapituluje, že z obsahu návrhu navrhovatele je zřejmé, že navrhovatel brojí proti oznámení o výběru a proti rozhodnutí zadavatele o jím podaných námitkách. Navrhovatel namítá, že zadavatel zrušil toliko původní oznámení o výběru, aniž by současně zrušil i předchozí rozhodnutí o výběru dodavatelů, a přesto opětovně rozhodl o výběru dodavatelů. Stěžejní námitka navrhovatele pak spočívá v tvrzení, že zadavatel neposkytl navrhovateli informace umožňující kontrolu přidělení bodů při hodnocení dle jednotlivých kritérií hodnocení. Za postup odporující požadavku transparentnosti a anonymitě části hodnocení pak navrhovatel označil postup zadavatele, když ponechal původní bodové hodnocení nabídek a pouze upravil („precizoval“) jeho odůvodnění. Současně navrhovatel namítá celkovou netransparentnost procesu hodnocení a nedostatečné odůvodnění přidělených bodů, které podle jeho názoru nasvědčuje nekonzistentnosti a možné svévoli hodnoticí komise. Současně navrhovatel nesouhlasí se způsobem hodnocení nabídek v rámci kritérií B a C, kde shledává rozpor mezi stanovenými kritérii a výsledným bodovým hodnocením.

K výroku I. rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

55. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

56. Podle § 50 zákona zadavatel odešle všem účastníkům zadávacího řízení oznámení o výběru, ve kterém uvede identifikační údaje vybraného dodavatele a odůvodnění výběru; to neplatí v případě zadávacího řízení, v němž je jen jeden účastník.

57. Podle § 119 odst. 2 zákona zadavatel pořídí písemnou zprávu o hodnocení nabídek, ve které uvede

a) identifikaci zadávacího řízení,

b) fyzické osoby, které se na hodnocení podílely; za tyto osoby se považují zejména osoby, které provedly hodnocení nabídek včetně členů komise, pokud ji zadavatel k hodnocení sestavil, nebo přizvaných odborníků, pokud byly jejich závěry zohledněny při hodnocení,

c) seznam hodnocených nabídek a

d) popis hodnocení, ze kterého budou zřejmé

1. hodnocené údaje z nabídek odpovídající kritériím hodnocení,

2. popis hodnocení údajů z nabídek v jednotlivých kritériích hodnocení,

3. popis srovnání hodnot získaných při hodnocení v jednotlivých kritériích hodnocení a

4. výsledek hodnocení nabídek.

58. Podle § 123 odst. 1 zákona oznámení o výběru dodavatele zadavatel odešle bez zbytečného odkladu po ukončení hodnocení nabídek nebo elektronické aukce, pokud byla použita. S výjimkou jednacího řízení bez uveřejnění musí být součástí tohoto oznámení

a) zpráva o hodnocení nabídek, pokud proběhlo hodnocení nabídek,

b) výsledek posouzení splnění podmínek účasti vybraného dodavatele, který bude obsahovat

1. seznam dokladů prokazujících kvalifikaci vybraného dodavatele,

2. u požadované profesní způsobilosti podle § 77 odst. 2, ekonomické kvalifikace a technické kvalifikace údaje rozhodné pro prokázání splnění jednotlivých kritérií kvalifikace,

3. seznam dokladů nebo vzorků prokazujících splnění požadavků zadavatele podle § 104 písm. a) vybraným dodavatelem, pokud si je zadavatel vyhradil,

4. výsledek zkoušek vzorků, pokud si je zadavatel vyhradil podle § 104 písm. b).

59. Podle § 129 odst. 1 zákona ve zjednodušeném režimu zadává zadavatel veřejné zakázky, včetně koncesí podle § 174, na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. To platí i v případě, že součástí předmětu veřejné zakázky jsou i služby v této příloze neuvedené, pokud jejich předpokládaná hodnota je nižší, než je předpokládaná hodnota služeb uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

60. Podle § 129 odst. 2 věty první zákona zadavatel při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu postupuje podle této části a použije také části první, druhou, desátou až třináctou.

61. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Právní posouzení

62. Před tím, než Úřad přistoupí k posouzení navrhovatelem namítaných skutečností, připomíná, že zadavatel v šetřeném případě postupuje ve zjednodušeném režimu, v němž je oprávněn zadávat veřejné zakázky, včetně koncesí, na sociální a jiné zvláštní služby uvedené v příloze č. 4 k zákonu [tj. včetně právních služeb nevyloučených dle § 29 odst. 1 písm. k) zákona]. V kontextu šetřeného případu lze dále doplnit, že z § 132 odst. 1 zákona se podává, že pro postup v zadávacím řízení, jehož cílem je uzavření rámcové dohody, se použijí pravidla pro podlimitní, nadlimitní nebo zjednodušený režim, není-li stanoveno v části šesté zákona jinak.

63. Specifikem zjednodušeného režimu je to, že zadavatel si dle § 129a odst. 4 zákona může průběh zadávacího řízení upravit dle svých potřeb, resp. s ohledem na specifika poptávaných služeb. *„Průběh zadávacího řízení při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu se zásadně odlišuje od ostatních druhů zadávacího řízení tím, že není zákonem detailně stanoven. Základním znakem zjednodušeného režimu jsou poměrně rozsáhlé možnosti jeho modifikace ze strany zadavatelů, tedy možnost jeho přizpůsobení podmínkám konkrétního zadavatele. Postup zadavatele ve zjednodušeném režimu je regulován zásadami, základními ustanoveními o zadávacích řízeních (část druhá) a oprávněním jednat s účastníky. Stěžejními pro průběh zadávacího řízení ve zjednodušeném režimu jsou zadávací podmínky, které zadavatel stanoví s ohledem na specifika zadávaných služeb. Zadavatel je oprávněn v zadávací dokumentaci stanovit jednotlivá pravidla pro zadávací řízení (postup v zadávacím řízení, jednání v zadávacím řízení, lhůty pro úkony jednotlivých účastníků zadávacího řízení), která platí pro nadlimitní režim* (viz např. PODEŠVA, V. *Zákon o zadávání veřejných zakázek.* Komentář. Praha: Wolters Kluwer, 2016). *Zákon tak nabízí zadavateli při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu značnou volnost ve svém postupu. Mimo povinnost dodržet základní zásady a několik dalších ustanovení zákona je to právě zadavatel, který stanoví přesný průběh zadávacího řízení v zadávací dokumentaci, (...).“*[3] Účelem zjednodušeného režimu tedy je zjednodušení/usnadnění zadávání veřejných zakázek na příslušné služby.

64. Při zadávání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu je zadavatel povinen postupovat „toliko“ dle části páté zákona a dále použije také část první, druhou, desátou až třináctou zákona. Vzhledem k uvedenému se tak na oznámení o výběru dodavatele neaplikuje § 123 zákona (vztahující se k nadlimitnímu režimu), nevyhradí-li si tak zadavatel v zadávacích podmínkách, nýbrž je nutno vycházet z „obecnějšího“ § 50 zákona obsaženého v části druhé „Základní ustanovení o zadávacích řízeních“ zákona, který stanoví zadavateli povinnost (není-li v zadávacím řízení pouze jeden účastník) odeslat oznámení o výběru dodavatele všem účastníkům zadávacího řízení s uvedením identifikačních údajů vybraného dodavatele a odůvodnění výběru.

65. Jak již Úřad naznačil, požadavky na oznámení o výběru dodavatele dle §§ 50 a 123 zákona nelze ztotožňovat. V tomto duchu se ostatně vyjádřil i předseda Úřadu např. v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0152/2018/VZ-33420/2018/322/LKa ze dne 15. 11. 2018, v němž konstatoval, že *„§ 123 zákona se použije na oznámení o výběru v nadlimitním režimu, přičemž [u]stanovení § 123 zákona stanovuje jasné a konkrétní požadavky na to, co takové oznámení o výběru musí*

[3] Rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 14/2020-233 ze dne 28. 2. 2022.

obsahovat oproti § 50 zákona. Vzhledem k tomu, že se ve zjednodušeném podlimitním řízení na oznámení o výběru § 123 zákona nepoužije (což ostatně tvrdí jak zadavatel, tak Úřad) a zákonodárce nepřistoupil k tomu, že by popsal, jak má zadavatel výběr v oznámení o výběru odůvodnit, pak je zřejmé, že ve zjednodušeném podlimitním řízení jsou nároky na oznámení o výběru dodavatele méně přísné. Základním požadavkem na odůvodnění oznámení o výběru je tak zásada transparentnosti. Úmyslem zákonodárce tedy jistě nebylo postavit naroveň odůvodnění oznámení o výběru dodavatele ve zjednodušeném podlimitním řízení a v nadlimitním režimu. Tedy aplikovat požadavky dle § 123 zákona i na odůvodnění oznámení o výběru dodavatele ve zjednodušeném podlimitním řízení.". Byť se dané závěry vztahují ke zjednodušenému podlimitnímu řízení, lze tyto bezpochyby aplikovat i na řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu, neboť pro oba postupy platí, že oznámení výběru je realizováno dle pravidel § 50 zákona.

66. Obdobně se pak vyjadřuje i komentářová literatura k § 50 zákona, když např. uvádí, že

- *„[v] případě zjednodušeného podlimitního řízení a v řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu speciální úprava chybí. Zadavatel sice může v rámci zvýšení transparentnosti vycházet z úpravy pro nadlimitní režim, nelze však po něm požadovat, aby odůvodňoval oznámení o výběru dodavatele prostřednictvím dokumentů a v podrobnostech dle § 123. Odůvodnění výběru musí být v těchto případech dostatečně určité a podrobné, aby bylo možné výběr dodavatele přezkoumat, a byla tak zachována transparentnost zadávacího řízení ve smyslu § 6 odst. 1. Za nedostatečné by bylo nutné považovat například konstatování zadavatele, že nabídka vybraného dodavatele byla ekonomicky nejvýhodnější, neboť právě takové tvrzení zadavatele není možno jakkoli ověřit"*[4],

- *„[o]bsah a rozsah odůvodnění výběru zákon v komentovaném ustanovení blíže nespecifikuje. Obecně lze konstatovat, že se bude odvíjet zejména od významu zadávacího řízení (jeho předpokládané hodnoty a zvoleného režimu), druhu zadávacího řízení, celkového počtu podaných nabídek a zejména zvoleného způsobu hodnocení a vybraných kritérií hodnocení. S ohledem na základní zásady zadávacího řízení, zejména na zásadu transparentnosti a přiměřenosti, a rovněž s ohledem na sledovaný účel (zajištění dostatečné informovanosti účastníků o zdůvodnění provedeného výběru), by z oznámení o výběru však mělo být vždy patrné, proč byla nabídka konkrétního dodavatele zadavatelem vybrána a v čem byla tato nabídka zadavatelem shledána, resp. vyhodnocena jako nejvhodnější ze všech. Odůvodnění výběru prostým a strohým konstatováním typu, že se jedná o nabídku ze všech nejvýhodnější nebo o nabídku, která byla vyhodnocena jako ekonomicky nejvýhodnější, požadavkům zákona a základním zásadám zadávacího řízení nevyhoví. (...) na odůvodnění oznámení o výběru dle § 50 nelze vznášet totožné (stejně přísné) nároky, které vyplývají pro oznámení o výběru dodavatele z § 123.*"[5]

67. Na základě shora uvedeného lze tedy shrnout, že v rámci zjednodušeného režimu jsou na odůvodnění výběru dle § 50 zákona kladeny nároky toliko z hlediska zásady transparentnosti [tzn. součástí oznámení o výběru nemusí být např. zpráva o hodnocení

[4] PODEŠVA, V., VOTRUBEC, J., SOMMER, L., FLAŠKÁR, M., HARNACH, J., MĚKOTA, J., JANOUŠEK, M. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer. ASPI_ID KO134_2016CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

[5] ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 413.

nabídek dle § 123 zákona s náležitostmi dle § 119 zákona (za předpokladu, že si tak zadavatel sám nevyhradí v zadávací dokumentaci)], jejímž úkolem je např. dle rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 50/2011-72 ze dne 15. 2. 2012 „*zajištění toho, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem za předem jasně a srozumitelně stanovených podmínek. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků. Porušením této zásady pak je jakékoli jednání zadavatele, které způsobuje nečitelnost zadávacího řízení.*“. K tomu lze dále doplnit, jak zdůraznil Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 1 Afs 45/2010-159 ze dne 15. 9. 2010, že požadavek transparentnosti zadávacího řízení „*není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“. Transparentním postupem je v souladu s citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu zejména takový postup, který nevzbuzuje pochybnosti o tom, že zadavatel jedná férově a regulérně.

68. S odkazem na druhostupňové rozhodnutí pak Úřad doplňuje, že ustanovení § 50 zákona v prvé řadě nestanoví konkrétní požadavky na odůvodnění výběru. Neexistuje tedy žádná trvalá a jednoznačně daná míra odůvodnění, kterou by bylo možné naplnit požadavek na odůvodnění a kterou by měl zadavatel jednoznačně a bez dalšího předložit již v oznámení o výběru. Samotná podstata zjednodušeného režimu přitom směřuje spíše k jednoduchosti, sníženým nárokům na oznámení o výběru. I § 50 zákona však v sobě nese požadavek na odůvodnění výběru, a to zejména ve spojení se zásadou transparentnosti. Současně je ale potřeba zohlednit, že § 50 a § 123 zákona jsou formulovány odlišně. Nedávalo by smysl systematické rozdělení a vyloučení použití § 123 zákona u zjednodušeného režimu, pokud by se následně dovodila stejná míra požadavků u obou ustanovení. Stejně tak neodpadá požadavek na přezkoumatelnost a transparentnost úkonu zadavatele. Její hranice ale musí ležet na jiném místě než v případě odůvodnění výběru podle § 123 zákona. Kde tato hranice leží, nelze vyjádřit v obecnosti. Musí se vždy jednat o takové odůvodnění, které alespoň rámcově postihne požadavky, které si sám zadavatel stanovil. Pokud si tedy zadavatel stanovil specifická hodnoticí kritéria, musí následně alespoň rámcově popsat přidělení bodů a jeho důvod. V případě zjednodušeného režimu takové údaje postačí k naplnění požadavků § 50 zákona a takové informace stačí i k tomu, aby dodavatel mohl rozporovat námitkami postup zadavatele a domoci se dalších informací týkajících se hodnocených údajů.

69. V šetřeném případě si zadavatel v zadávací dokumentaci nevyhradil, že bude zpracovávat zprávu o hodnocení nabídek ve smyslu § 123 zákona, a na náležitosti oznámení o výběru dodavatele tak nelze aplikovat § 123 ani § 119 zákona upravující povinné údaje ve zprávě o hodnocení v nadlimitním režimu. Zadavatel v bodu 5.1 zadávací dokumentace uvádí, že „*Pro Zadávací řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu Zadavatel zvolil kombinaci postupů vycházejících volně z pravidel stanovených ZZVZ pro nadlimitní otevřené řízení a jednací řízení s uveřejněním. Veškerá pravidla průběhu zadávacího řízení a podmínky účasti jsou však závazně stanovena pouze v této Zadávací dokumentaci, není-li zde výslovně uvedeno jinak.*“ Úřad k tomu konstatuje, že volné vycházení z pravidel stanovených zákonem pro nadlimitní otevřené řízení samo o sobě nepředstavuje závazek zadavatele tato ustanovení striktně dodržovat, a to zejména s ohledem na uvedený dovětek, podle něhož jsou závazná pouze pravidla obsažená v zadávací dokumentaci. Nelze jej tedy bez dalšího považovat za

prohlášení, jímž by se zadavatel zavázal postupovat podle příslušné části zákona v plném rozsahu (a tedy ani podle § 123 zákona).

70. Výběr dodavatele zadavatel v daném případě účastníkům řízení sdělil formou oznámení, v němž uvedl identifikaci dodavatelů, kteří byli vybráni pro uzavření rámcové dohody a dále své rozhodnutí o výběru dodavatelů zadavatel odůvodnil tím, že tito dodavatelé prokázali splnění podmínek účasti, jejich nabídky splnily náležitosti dle zadávací dokumentace a požadavky stanovené zákonem a umístily se mezi 1. až 6. místem v pořadí na základě hodnocení. K tomuto oznámení zadavatel přiložil celkem 3 přílohy, z nichž

- příloha č. 1 obsahuje ve formě tabulky toliko **bodové hodnoty** přidělené účastníkům na základě hodnocení dle kritéria **A** (**Zkušenosti dodavatele**), a to jednak dílčí body dle kategorie[6] a specifikace dokládané referenční zakázky a jednak celkové bodové hodnocení nabídky v rámci tohoto kritéria;

- příloha č. 2 obsahuje ve formě tabulky toliko **bodové hodnoty** přidělené účastníkům na základě hodnocení dle kritérií hodnocení **A, B** (**Kvalita poskytovaných právních služeb**) a **C** (**Pohovor s účastníkem**), a to jednak celkové bodové hodnocení v rámci kritéria A; dílčí body jednotlivých hodnocených cílů/rizik v rámci dílčího kritéria hodnocení B1 (Deklarace kvality) a B2 (Řízení rizik) včetně získaného celkového počtu bodů i výše bodů dle přepočtu váhy v rámci kritéria B; dílčí body jednotlivých hodnocených cílů/požadavků v rámci kritéria C včetně získaného celkového počtu bodů i výše bodů dle přepočtu váhy v rámci tohoto kritéria; a celkový získaný počet bodů s uvedením výsledného pořadí;

- příloha č. 3 je uvozena textem „*KONTROLNÍ LIST – Kvalita při poskytování právních služeb, pohovor*“ a obsahuje **bodové i slovní hodnocení nabídky účastníka**, jemuž bylo oznámení o výběru doručeno (tj. neobsahuje slovní hodnocení ostatních účastníků zadávacího řízení). V příloze jsou uvedeny jak dílčí body, tak celkové bodové hodnocení získané v rámci hodnocení dle kritérií B a C.

71. Nyní již Úřad přistoupí k posouzení konkrétních navrhovatelem namítaných skutečností, tj. namítaného hodnocení nabídky navrhovatele dle kritérií hodnocení B a C. Zde však Úřad předestírá, že v rámci svých kompetencí kontroluje zákonný rámec, v němž se výběr dodavatele provádí, a to včetně dodržení základních zásad zadávání veřejných zakázek. Úřad sice nemůže nahrazovat hodnoticí komisi a myšlenkové pochody jejích členů, nicméně v rámci přezkumu postupu zadavatele kontroluje dodržování zásad uvedených v § 6 zákona, a to i v rámci přezkumu postupu zadavatele, resp. hodnotící komise při posuzování a hodnocení nabídek. Uvedené jednoznačně vyplývá např. z rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 25/2010-94 ze dne 19. 7. 2011, v němž bylo mj. judikováno, že „*[p]ředmětem řízení před žalovaným*[7] *je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoli samotné kvality výběru. Pravomoc žalovaného končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Žalovaný však mimo jiné dbá na to, aby byla splněna jedna ze základních zásad zadávání veřejných zakázek, a to zásada transparentnosti celého procesu zadávání veřejných zakázek. (…) Žalovaný tedy musel přezkoumat, zda k hodnocení komisí došlo zákonem*

[6] v rámci daných kategorií označených písmeny A, B a C pak zadavatel přiděloval body jednak za referenční zakázky dle volby dodavatele ze seznamu požadovaných referenčních zakázek pro účely prokázání kvalifikace (tj. kategorie A) a jednak za referenční zakázky, jejichž specifikaci zadavatel předem definoval v příloze č. 3a zadávací dokumentace (v seznamu významných zakázek určeném k vyplnění) (tj. kategorie B a C) – pozn. Úřadu

[7] Myšlen Úřad pro ochranu hospodářské soutěže – pozn. Úřadu

stanoveným způsobem, zda k tomu došlo transparentním způsobem, tedy zda je posouzení komise přezkoumatelné po formální stránce. Tím, že by žalovaný přezkoumal hodnocení komise v tomto ohledu, nepředjímal by ani nenahrazoval výsledný názor komise. Je to právě žalovaný, kdo tu je k zajištění efektivní kontroly, zda komise k výsledku posouzení dospěla za splnění všech zákonem stanovených požadavků, tedy i za splnění požadavků transparentního, přezkoumatelného a smysluplného popisu způsobu hodnocení nabídek v odůvodnění.".

72. Úřad předně uvádí, že kritéria hodnocení zadavatel stanovil v bodu 28.2 zadávací dokumentace, podle něhož zadavatel bude nabídky hodnotit podle následujících dílčích kritérií hodnocení:

A – Zkušenosti dodavatele (s váhou 30 %),

B – Kvalita poskytovaných právních služeb (s váhou 30 %),

C – Pohovor s účastníkem (s váhou 40 %).

73. Co se týče **kritéria hodnocení A**, v bodu 28.5 zadávací dokumentace je uvedeno, že „*V rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria bude Zadavatel hodnotit míru naplnění parametrů zkušeností (...) nad rámec požadavků Zadavatele uvedených dle minima prokázání technické kvalifikace. (...) Požadavky na referenční zkušenosti určené k naplnění kritérií hodnocení a počet bodů přidělovaných jednotlivým jejich druhům je uveden v příloze č. 3a ZD. (...)*" V odkazované příloze č. 3a zadávací dokumentace jsou pak obsaženy dvě tabulky k vyplnění, z nichž tabulka č. 1 je určena k vyplnění seznamu významných služeb pro účely kvalifikace a tabulky č. 2 k vyplnění seznamu významných služeb (rozdělených do kategorií A, B a C) pro účely hodnocení.

K HODNOCENÍ NABÍDKY NAVRHOVATELE DLE KRITÉRIA B

74. Námitka navrhovatele proti hodnocení dle kritéria B spočívá v tom, že „*Doprovodný text*" hodnotitele představující slovní hodnocení obsažené v příloze č. 3 oznámení o výběru je dle názoru navrhovatele v hrubém rozporu s principy transparentnosti a přezkoumatelnosti a neodpovídá skutečně udělenému bodovému hodnocení. Výsledky hodnocení jsou tak dle názoru navrhovatele nečitelné, nepřezkoumatelné a objektivně zavádějící.

75. Na tomto místě Úřad předně podotýká, že povaha správního řízení vedeného u Úřadu se blíží řízení kontradiktornímu/spornému (k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 62/2021-55 ze dne 22. 9. 2022 či 9 As 243/2023-126 ze dne 18. 12. 2024) a navrhovatel musí v návrhu (námitkách) uvést konkrétní argumentaci, proč shledává napadený postup zadavatele rozporným se zákonem. Není možné, aby Úřad (potažmo ostatní účastníci správního řízení v rámci své procesní obrany) za navrhovatele domýšlel jeho argumentaci. Jinak řečeno, za situace, kdy navrhovatel nenamítá konkrétní skutečnosti (v šetřeném případě na několika místech pouze vyjadřuje domněnku, že měl být ohodnocen více body), se Úřad nemá *de facto* k čemu vyjadřovat.

76. S ohledem na výše uvedené se Úřad níže vyjádří k provedenému přezkumu konkrétně formulovaných výhrad navrhovatele vůči

- hodnocení všech cílů dílčího kritéria hodnocení B1 (Deklarace kvality), tj.
  - „Erudice (odbornost)",

- „Proklientský a proaktivní přístup“,
- „Schopnost reagovat na urgentní potřeby zadavatele“,
- „Stálý a spolehlivý tým“,
- „Přidaná hodnota plnění“

a

- hodnocení všech navrhovatelem identifikovaných rizik, tj. rizik označených čísly 1, 2 a 3, které byly předmětem hodnocení dle dílčího kritéria hodnocení B2 (Řízení rizik).

77. Před tím však Úřad pro úplnost uvádí, že zadavatel v šetřeném případě vycházel při hodnocení nabídek z tzv. metody Best Value Approach založené na výběru dodavatele podle nejlepšího poměru kvality a ceny (k tomu blíže např. rozhodnutí předsedy Úřadu ve věci sp. zn. ÚOHS-R0055/2022/VZ). Co se týče ceny, přistoupil zadavatel ke stanovení její pevné výše v příloze 1a zadávací dokumentace (tj. v návrhu rámcové dohody) formou jednotné hodinové sazby. Pro účely hodnocení zadavatel stanovil 3 kritéria, tj. kritérium A, v rámci něhož se rozhodl hodnotit zkušenosti dodavatele a dále dvě kvalitativní kritéria B a C týkající se kvality poskytovaných služeb (podrobněji viz níže).

78. Co se týká přezkumu hodnocení nepočitatelných (někdy označovaných jako subjektivních) kritérií hodnocení, lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 30 Af 14/2020-233 ze dne 28. 2. 2022, v němž soud judikoval, že úkolem Úřadu *„je ‚kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru.‘ Žalovaný tedy při přezkumu hodnocení nabídek dbá na to, aby byla splněna zásada transparentnosti celého procesu zadávání veřejných zakázek. Není ovšem oprávněn ‚při své přezkumné činnosti vstupovat do myšlenkových pochodů jednotlivých hodnotitelů, tedy členů hodnotící komise, a tyto myšlenkové pochody jakkoliv přezkoumávat, hodnotit či dokonce nahrazovat vlastním správním uvážením‘ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 11. 2009, č. j. 5 Afs 75/2009-100). I subjektivní hodnocení kritérií zadavatelem musí v souladu se zásadou transparentnosti vycházet z předem jednoznačně a srozumitelně nastavených parametrů a kritérií (viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 15. 6. 2021, č. j. 29 Af 76/2019-388). Sama skutečnost, že způsob hodnocení vzorových prací připouští uvážení hodnotící komise, nutně neznamená, že by se jednalo o netransparentní postup. Zásadní je, zda zadávací podmínky ponechávají hodnotící komisi určitý právem aprobovaný prostor pro uvážení, nebo prostor pro svévoli (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 9. 2020, č. j. 4 As 85/2020-38). Předmětem přezkumu zadavatelova hodnocení ze strany žalovaného může být pouze skutečnost, zda byla dodržena pravidla hodnocení stanovená zadavatelem v zadávací dokumentaci, nikoliv přehodnocování závěrů hodnoticí komise či jejich vnitřních myšlenkových pochodů (přiměřeně viz rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 9. 2010, č. j. 62 Ca 11/2009-46, č. 2461/2012 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2013, č. j. 9 Afs 86/2012-80). Žalovaný ani správní soudy tedy nejsou oprávněni v rámci přezkumu hodnocení zadavatelova postupu sami hodnotit vhodnost jednotlivých nabídek, přehodnocovat výši zadavatelem přidělených bodů nebo sami body přidělovat podle jejich vlastního uvážení namísto zadavatele (přiměřeně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 3. 2004, č. j. 2 A 9/2002-62, č. 242/2004 Sb. NSS). Myšlenkové pochody zadavatele a adekvátnost přidělených bodů při hodnocení subjektivních kritérií lze kontrolovat pouze rámcově, tj. z toho pohledu, zda způsob hodnocení odpovídá kritériím stanoveným v zadávací dokumentaci a vyhovuje základním zásadám*

platným pro zadávání veřejných zakázek. Je však nezbytné, aby i hodnocení subjektivních kritérií proběhlo transparentně a bylo čitelné a zpětně přezkoumatelné (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159). V případě přezkumu hodnocení nabídek tak žalovaný ani správní soudy nepřezkoumávají hodnocení jako takové, nýbrž posuzují ‚pouze' přezkoumatelnost odůvodnění takového hodnocení, resp. zda vyhovělo předem jasně stanoveným kritériím obsaženým v zadávací dokumentaci.".

79. Ke kritériu hodnocení **B (Kvalita poskytovaných právních služeb)** je v bodu 28.6 zadávací dokumentace uvedeno, že „Předmětem hodnocení tohoto dílčího kritéria bude prezentace postupů Dodavatele v rámci realizace předmětu Veřejné zakázky a jeho závazků při plnění Rámcové dohody.

Zadavatel očekává, že Dodavatelé v rámci svých Nabídek stručně a jednoznačně, s důrazem na dominantní informace, představí své závazky vedoucí k naplnění cílů Zadavatele. Dodavatel toto nabídne v dokumentu „Deklarace kvality" a „Řízení rizik" (...), ve kterém představí svůj závazek kvalitního plnění a podpoří jej prokazatelnými, měřitelnými a ověřitelnými skutečnostmi, podle kterých bude možné prokázat, že závazku bude skutečně dosaženo a že Dodavatel tímto způsobem již obdobné právní služby standardně plní.

Hodnocení Kvality postupu při řešení právních služeb bude rozděleno do dvou částí, a to části ***B1 – Deklarace kvality a B2 – Řízení rizik.***

B1 – Deklarace kvality

Zadavatel vymezuje následující cíle:

(i) ***Erudice (odbornost);***

(ii) ***Proklientský a proaktivní přístup;***

(iii) ***Schopnost reagovat na urgentní potřeby Zadavatele;***

(iv) ***Stálý a spolehlivý tým;***

(v) ***Přidaná hodnota plnění.***

Zadavatel jako nejvhodnější bude upřednostňovat takový dokument „Deklarace Kvality" (...), který ověřitelně popíše:

1. *dodavatele (jako subjekt); a*
2. *jeho činnost při poskytování právních služeb (jeho činnost); a*
3. *pojme veškeré cíle výše stanovené; a*
4. *jasnou, konkrétní a srozumitelnou formou na základě dominantních informací vystihne rovněž cíle a jejich splnění.*

(...) lépe bude hodnotit takové závazky Dodavatele, které jsou měřitelné a lze je objektivně kodifikovat do textu Smlouvy, tj. takové závazky, které spíše vyjadřují aktivní činnost Dodavatele, než např. pouze jeho vlastnost, kterou v době podání Nabídky disponuje nicméně ji nelze spolehlivě garantovat. (...).

Hodnocení nabídek v části (...) kritéria B1 bude provedeno podle následujícího klíče a to tak, že bude hodnoceno naplnění každého jednotlivého cíle uvedeného výše:

Body	*Odůvodnění*
10	*Úroveň návrhu deklarace kvality je velmi vysoká.* *Účastník předložil konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsaná tvrzení, která jejichž kvalita je velmi vysoká vzhledem ke stanovenému Cíli veřejné zakázky.* *Přínos k naplnění Cíle veřejné zakázky je* - *popsán konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě;* - *vyjadřuje jasnou (měřitelnou) – výbornou hodnotu ve vztahu ke stanovenému Cíli veřejné zakázky; a* - *doložen konkrétními, srozumitelnými a přesvědčivými informacemi a popř. číselnými údaji dokazujícími reálnost dosažení přínosu na veřejné zakázce.* *Návrh deklarace kvality je podložen údaji, ze kterých lze dovodit, že při plnění veřejné zakázky bude dosaženo velmi vysoké odborné úrovně plnění služeb.*
8	*Úroveň návrhu deklarace kvality je vyšší než průměrná, nedosahuje ale velmi vysoké odborné úrovně plnění služeb.* *Účastník předložil konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsané tvrzení, které velmi dobře reaguje na stanovený Cíl veřejné zakázky.* *Přínos k naplnění cíle veřejné zakázky je* - *popsán konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě;* - *vyjadřuje jasnou (měřitelnou) – velmi dobrou, nikoli výbornou hodnotu ve vztahu ke stanovenému Cíli veřejné zakázky; a* - *doložen konkrétními, srozumitelnými a přesvědčivými informacemi a popř. číselnými údaji dokazujícími reálnost dosažení přínosu na veřejné zakázce.*
5	*Úroveň návrhu deklarace kvality je průměrná.* *Účastník předložil méně konkrétně (spíše obecně) ale stále srozumitelně popsaná tvrzení, která průměrně dobře reagují na stanovený cíl veřejné zakázky.* *Přínos k naplnění Cíle veřejné zakázky je* - *popsán méně konkrétně (spíše obecně) a srozumitelně (chybí lepší přesvědčivost);* - *vyčíslen a vyjadřuje jasnou – dobrou, nikoli výbornou ani velmi dobrou hodnotu ve vztahu ke stanovenému Cíli veřejné zakázky; a* - *doložen méně konkrétními (spíše obecnými) ale srozumitelnými informacemi a popř. číselnými údaji dokazujícími reálnost dosažení přínosu na veřejné zakázky.* *Návrh deklarace kvality není dostatečně podložen skutečnostmi, na základě kterých by bylo možné přesvědčivě prokázat, že při plnění veřejné zakázky bude dosaženo vyšší než jen průměrné úrovně kvality plnění.*
1	*Úroveň nabídky je nízká či nedostatečná, a to pro některý z následujících důvodů:* ○ *návrh nereaguje na stanovený Cíl veřejné zakázky;* ○ *tvrzení jsou neurčitá či vnitřně rozporná natolik, že je nelze rozumně interpretovat;* ○ *návrh neobsahuje konkrétní, srozumitelný a přesvědčivý popis, popř. vyčíslení přínosu k naplnění stanoveného Cíle veřejné zakázky;*

	○ *přínos nevyjadřuje jasnou hodnotu ve vztahu ke stanovenému Cíli veřejné zakázky;* ○ *návrh neobsahuje konkrétní, srozumitelné a přesvědčivé informace a popř. číselné údaje dokazující reálnost dosažení přínosu na Veřejné zakázce; nebo* ○ *dodavatel se nedostatečně věnuje zohlednění podstatných skutečností rozhodným pro přidělení vyššího hodnocení*

B2 – Řízení rizik

Zadavatel vymezuje následující cíle:

(i) Proklientský a proaktivní přístup;

(ii) Schopnost odhalit rizika na straně Zadavatele;

(iii) Schopnost navrhnout účinný postup (opatření) pro stálé zmírnění (mitigaci) a odstranění rizik.

*Předmětem hodnocení (...) bude Dodavatelem předložený dokument „Řízení rizik" (...). Návrh řízení **až tří rizik identifikovaných Dodavatelem jako prioritní a závazky** (vč. sankcí) by měly odrážet problematiku a potřeby zadavatele ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Návrh řízení rizik a odpovídající závazky by měly pojmout veškeré cíle výše stanovené, kdy dodavatel jasnou a srozumitelnou formou (formou dominantních informací) vystihne cíle a jejich splnění. Dodavatel současně v rámci svého návrhu představí své závazky a odpovídající sankci za nesplnění závazků. Tyto závazky mají přímo vycházet a souviset s návrhem řízení rizik.*

Komise jmenovaná zadavatelem bude posuzovat zda:

- *Uvedená rizika jsou riziky na straně Zadavatele a zároveň jsou mimo kontrolu Dodavatele;*
- *Uvedená rizika jsou relevantní ve vztahu k veřejné zakázce;*
- *Dodavatel objasňuje, proč jsou uvedená rizika důležitá a relevantní (Dodavatel uvádí, proč je možnost výskytu rizika vysoká nebo jeho dopad významný);*
- *Rizika a opatření jsou formulována jasně a konkrétně;*
- *Rizika jsou reálná (nikoliv pouze hypotetická a nepravděpodobná)*
- *Dodavatel jasně a pomocí prokazatelných a ověřitelných informací vysvětlil, proč jsou navrhovaná opatření účinná;*
- *Je zřejmé, jakým způsobem přispívá minimalizace rizik k dosažení cílů Zadavatele.*

Hodnocení nabídek v části (...) kritéria B2 bude provedeno podle následujícího klíče, kdy nebudou hodnoceny cíle každý zvlášť, ale dohromady u každého Dodavatelem navrženého rizika. Celkem budou hodnocena až tři rizika, každé samostatně. (...).

Body	*Odůvodnění*
10	*Úroveň návrhu řízení rizik vč. závazku je velmi vysoká.* *Účastník identifikoval relevantní rizika a zároveň naplnil stanovené cíle. Výsledný efekt navržených opatření, který zohledňuje významnost rizik, je velmi vysoký. Lze*

	dovodit, že uvedeného efektu opatření bude i v případě veřejné zakázky pravděpodobně reálně dosaženo.
8	*Úroveň návrhu řízení vč. závazku je vyšší než průměrná, nedosahuje ale velmi vysoké úrovně.* *Účastník identifikoval relevantní rizika a zároveň naplnil stanovené cíle ve vyšší nebo průměrné úrovni. Výsledný efekt navržených opatření, který zohledňuje významnost rizika, je vyšší než průměrný.* *Lze dovodit, že uvedeného efektu opatření bude i v případě veřejné zakázky pravděpodobně reálně dosaženo.*
5	*Úroveň návrhu řízení rizik a závazku je průměrná.* *Účastník identifikoval rizika a zároveň naplnil stanovené cíle na průměrné úrovni.* *Návrh je spíše obecného charakteru.* *Výsledný efekt navržených opatření, je středně účinný. Lze dovodit, že uvedeného efektu opatření bude možná i v případě veřejné zakázky reálně dosaženo.*
1	*Úroveň návrhu řízení rizik a závazku je podprůměrná či nedostatečná, neboť:* - *účastník neidentifikoval riziko;* - *riziko není relevantní;* - *jedná se o hypotetické a příliš nereálné riziko;* - *účastník neuvedl opatření, příp. neuvedl dostatečně konkrétní opatření, příp. opatření je takové povahy, že reálně nelze uvažovat o jeho realizaci;* - *nelze dovodit, že efektu opatření bude i v případě veřejné zakázky reálně dosaženo;* - *účastník neuvedl žádný závazek.*

(...)

***SPOLEČNĚ PRO DÍLČÍ HODNOTICÍ KRITÉRIA B1 A B2**: Účastníci ZŘ při zachování své anonymity vypracují Deklaraci kvality a Řízení rizik, které bude anonymizovány, (...).*

*Zadavatel stanoví, že žádný z dokumentů, tedy Deklarace kvality a Řízení rizik **nesmí přesáhnout 3000 znaků** včetně mezer (...). Dokument musí být bez označení Dodavatele, (...). Zadavatel upozorňuje, že pokud Účastník ZŘ přesáhne maximálních povolených počet znaků, pak nebude jeho Nabídka v části, kde překročil povolený počet znaků, použita pro účely hodnocení. (...)“*

K HODNOCENÍ DLE KRITÉRIA HODNOCENÍ B1 (DEKLARACE KVALITY)

80. Z přílohy č. 3 oznámení o výběru vyplývá, že nabídka navrhovatele byla ve vztahu k hodnocení dle kritéria B1 v rozsahu cíle „**Erudice (odbornost)**“ hodnocena následovně:

„Deklarace je velmi obecná, bez jakékoliv vazby na předmět VZ. Nejsou uvedeny žádné skutečnosti ani dominantní informace svědčící o erudici účastníka, resp. účastník si zakládá na průběžném vzdělávání, ale již neuvádí způsob ani případný efekt. Za projev kvality nelze dnes dle komise pokládat skutečnost, že účastník používá uváděné právní informační systémy. Schází dominantní informace o publikacích a nejsou dány parametry pro tvorbu jakéhokoliv závazku. Účastník zmiňuje zpracování monitoringu, avšak neuvádí aktivitu vůči klientovi. Kvalita nabídky je v této části deklarace dle názoru komise nízká.“

V rozsahu daného cíle byl nabídce navrhovatele přidělen **1 bod**.

81. Navrhovatel k uvedenému hodnocení daného cíle namítá následující: *»Obsahem stanoveného cíle měla být erudice (odbornost) stěžovatele. Tato byla dostatečně popsána. Pokud z pohledu zadavatele/hodnotící komise byla deklarace obecná, mělo být stěžovateli uděleno alespoň 5 bodů, neboť dle zadávacích podmínek takovýto počet bodů přísluší nabídce: „Účastník předložil méně konkrétně (spíše obecně) ale stále srozumitelně popsaná tvrzení, která průměrně dobře reagují na stanovený Cíl veřejné zakázky.“ (…)«*

82. Navrhovatel ve své nabídce (v dokumentu „Deklarace kvality“), ve vztahu k hodnocení kritéria B1, uvedl v rozsahu cíle „Erudice (odbornost)“ následující:

„Dodavatel si zakládá na vysoké erudici a na průběžném vzdělání všech členů dílčích týmů AK. Dodavatel již řadu let zpracovává průběžný monitoring aktualit v oblasti nejnovější legislativy, judikatury a odborných článků, který je určený pro jeho pracovníky a klienty. Vyjma listinných odborných komentářů dodavatel zajišťuje pro své pracovníky přístup do online verzí BECK a ASPI. Dodavatel rovněž již několik let publikuje prostřednictvím svých pracovníků odborné články v oblasti občanského, obchodního práva, práva veřejných zakázek a práva nemovitostí. Dodavatel je schopen tyto skutečnosti prokázat poskytnutím výstupů z monitoringů, seznamem článků aj.“

83. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že z nabídky vyplývá, že navrhovatel uvedl tvrzení vztahující se k odbornosti spočívající zejména v provádění monitoringu, publikační činnosti a využívání právních informačních systémů. Ze slovního hodnocení je přitom patrné, že hodnoticí komise na tvrzení z dané části nabídky navrhovatele reagovala, v ní obsažená tvrzení reflektovala, avšak postrádala další/podrobnější informace. Hodnoticí komise ve svém odůvodnění výslovně uvádí, že *„[n]ejsou uvedeny žádné skutečnosti ani dominantní informace svědčící o erudici účastníka (…) [s]chází dominantní informace o publikacích (…)“* a že *„nejsou dány parametry pro tvorbu jakéhokoliv závazku (…)“*. Z daného hodnotícího textu ani neplyne, že by zadavatel nesprávně reprodukoval obsah dané části nabídky, resp. že by zadavatel vyložil nabídku v rozporu s jejím zněním (tj. že by hodnotil něco, co v nabídce není). Navrhovatel ostatně v podané námitce (či návrhu) ani netvrdí, že by zadavatel hodnotil něco jiného nežli je obsaženo v nabídce; gros jeho námitky spočívá ve vyjádření přesvědčení (které navrhovatel blíže nevysvětlil), že jím předložená Deklarace kvality byla v rozsahu cíle „Erudice“ popsána dostatečně a ve vyjádření názoru, že obsah jeho nabídky odpovídá bodovému hodnocení, které je podle stanovených zadávacích podmínek přiřazeno nabídkám s vyšším bodovým hodnocením.

84. Z doprovodného textu hodnoticí komise je zřejmé, že hodnoticí komise jednoznačně vyjádřila, že Deklarace kvality je v rozsahu cíle „Erudice“ „*velmi obecná*“, neobsahuje žádné skutečnosti dominantním způsobem osvědčující odbornou úroveň účastníka a zcela postrádá jakékoliv doložení jeho erudice ve vztahu k předmětu rámcové dohody. K námitce navrhovatele, že pokud hodnoticí komise označila deklaraci za obecnou, měla přiznat alespoň 5 bodů, Úřad konstatuje, že navrhovatel mylně směšuje pojmy *„spíše obecná“* (který je podle stanoveného způsobu hodnocení dle zadávací dokumentace přisuzován počtu bodů 5) a *„velmi obecná“*. V doprovodném textu je přitom užito slovní spojení *„Deklarace je velmi obecná (…)“*. Hodnoticí tabulka přitom mezi příslušnými stupni bodového hodnocení rozlišuje tak, že zatímco 5 bodů náleží deklaracím spíše obecným, avšak stále reagujícím na zadavatelem stanovený cíl, velmi obecná spadá do nejnižšího bodového hodnocení. Jelikož byla bodová stupnice pevně

stanovena počtem bodů 10, 8, 5 a 1, které bylo možno v rámci hodnocení dosáhnout, a slovní hodnocení hodnoticí komise koresponduje s popisem odůvodnění přidělení bodového hodnocení 1 bodem dle hodnoticí tabulky uvedené v bodu 28.6 zadávací dokumentace, neshledal Úřad v provedeném hodnocení nabídky navrhovatele nesoulad se stanovenými zadávacími podmínkami.

85. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B1 – v rozsahu cíle „Erudice (odbornost)“ – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, postupovala při přidělení bodů v souladu se zadávací dokumentací a současně nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení i přidělení takového bodového ohodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

86. Z přílohy č. 3 oznámení o výběru dále vyplývá, že nabídka navrhovatele byla ve vztahu k hodnocení dle kritéria B1 v rozsahu cíle „**Proklientský a proaktivní přístup**“ hodnocena následovně:

„Účastník v obecné rovině tvrdí, že zohledňuje specifičnost, postavení a zaměření klienta, toto tvrzení však blíže nevztahuje k předmětu VZ nebo postavení klienta. Závazek pravidelného monitoringu je dle komise spíše méně určitý. Pozitivně komise hodnotí důraz na předběžnou opatrnost a prevenci vzniku negativních situací. Komise hodnotí tuto část deklarace spíše jako průměrnou.“

V rozsahu daného cíle bylo nabídce navrhovatele přiděleno **5 bodů**.

87. Navrhovatel k uvedenému hodnocení daného cíle namítá, že *»obsah jeho deklarace spíše naplňuje udělení min. 8 bodů, náležící nabídce: „Účastník předložil konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsané Tvrzení, které velmi dobře reaguje na stanovený Cíl veřejné zakázky.“ (…)«*

88. Navrhovatel ve své nabídce (v dokumentu „Deklarace kvality“), ve vztahu k hodnocení kritéria B1, uvedl v rozsahu cíle „Proklientský a proaktivní přístup“ následující:

„Dodavatel se zaměřuje na osobní přístup a transparentní komunikaci s klientem, kdy vždy zohledňuje specifičnost, postavení a zaměření klienta. Dodavatel upozorňuje klienta na případná rizika, činí doporučení i s návrhy eliminace negativních situací do budoucna (důraz na prevenci). Dodavatel se zavazuje poskytovat klientovi pravidelný monitoring a návrhy doporučení prevenčních opatření v klientem řešených oblastech. Dodavatel je schopen tyto skutečnosti prokázat poskytnutím osvědčení klientů o poskytnutých službách.“

89. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že z nabídky vyplývá, že navrhovatel formuloval tvrzení vztahující se k osobnímu přístupu, komunikaci s klientem, zohlednění specifičnosti, postavení a zaměření klienta, upozorňování na rizika a poskytování monitoringu a doporučení. Ze slovního hodnocení hodnoticí komise je přitom patrné, že právě tato tvrzení byla předmětem hodnocení, když komise reaguje jak na vymezení přístupu ke klientovi (které považuje za obecné a nevztažené k předmětu veřejné zakázky nebo postavení klienta), tak na závazek monitoringu (který považuje za méně určitý). Z daného hodnotícího textu ani neplyne, že by zadavatel nesprávně

reprodukoval obsah dané části nabídky, resp. že by zadavatel vyložil nabídku v rozporu s jejím zněním (tj. že by hodnotil něco, co v nabídce není). Navrhovatel ostatně v podané námitce ani (či návrhu) netvrdí, že by zadavatel hodnotil něco jiného nežli je obsaženo v nabídce; gros jeho námitky spočívá ve vyjádření názoru, že obsah jeho nabídky odpovídá bodovému hodnocení, které je podle stanovených zadávacích podmínek přiřazeno nabídkám s vyšším bodovým hodnocením.

90. Podle doprovodného textu hodnoticí komise uvedla, že Deklarace kvality je v rozsahu cíle „Proklientský a proaktivní přístup“ zpracována pouze v obecné rovině, tvrzení nebyla blíže vztažena ke konkrétním specifikům zadavatele ani k předmětu veřejné zakázky a závazek monitoringu byl komisí vyhodnocen jako „*spíše méně určitý*“. Hodnoticí komise přitom hodnotila kvalitu této části Deklarace kvality jako průměrnou, což podle stanoveného způsobu hodnocení dle zadávací dokumentace odpovídá hodnocení 5 body. Podle hodnoticí tabulky obsažené v zadávací dokumentaci by musela Deklarace pro přiznání 8 bodů obsahovat podstatně vyšší míru konkrétnosti, přesvědčivosti a doložení reálnosti deklarovaných přínosů. Je přitom třeba zdůraznit, že navrhovatel ve své námitce neuvedl žádné objektivní skutečnosti, pro které by přidělené bodové hodnocení mělo odpovídat stanovenému způsobu hodnocení v zadávacích podmínkách a pouze obecně uvádí, že podle jeho názoru měl být hodnocen více body. Úřad tak nemá k dispozici žádné tvrzení ani podklad, který by ukazoval na pochybení v postupu hodnoticí komise, a proto nemohl dospět k závěru o nesprávnosti přiděleného bodového hodnocení.

91. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B1 – v rozsahu cíle „Proklientský a proaktivní přístup“ – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, postupovala při přidělení bodů v souladu se zadávací dokumentací a současně nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení i přidělení takového bodového ohodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

92. Z přílohy č. 3 oznámení o výběru dále vyplývá, že nabídka navrhovatele byla ve vztahu k hodnocení dle kritéria B1 v rozsahu cíle „**Schopnost reagovat na urgentní potřeby zadavatele**“ hodnocena následovně:

„Účastník deklaruje dostupnost pro zadavatele v režimu 24/7 do cca 1 hodiny, což je neurčitý a obtížně vynutitelný termín. Komise spatřuje tento závazek jako spíše nereálný, co se týče časů mimo běžnou pracovní dobu v advokacii (též ve smyslu zajištění rolí členů realizačního týmu), nicméně nepředpokládá u zadavatele takto široké využití. Nárazové využití právních služeb mimo běžnou pracovní dobu v prostředí zadavatele vždy probíhá po předchozí domluvě. Závazek je však méně konkrétní a vynutitelný ve smyslu smlouvy, kvalita nabídky je v této části deklarace dle názoru komise průměrná.“

V rozsahu daného cíle bylo nabídce navrhovatele přiděleno **5 bodů**.

93. Navrhovatel k uvedenému hodnocení daného cíle namítá následující: *»Udělení bodů vůbec neodpovídá slovnímu vyjádření. Zadavatel dopředu nikterak nedefinoval, jaké jsou jeho urgentní potřeby, přičemž stěžovatel dle svých zkušeností přímo se zadavatelem ale i jinými zadavateli (např. i se zřizovatelem zadavatele) uvedl jasnou schopnost reakce na urgentní*

potřeby zadavatele. V takovémto případě mělo být stěžovateli uděleno 10 bodů, dle kterých „Účastník předložil konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsaná tvrzení, která jejichž kvalita je velmi vysoká vzhledem ke stanovenému Cíli veřejné zakázky." (...)«

94. Navrhovatel ve své nabídce (v dokumentu „Deklarace kvality"), ve vztahu k hodnocení kritéria B1, uvedl v rozsahu cíle „Schopnost reagovat na urgentní potřeby zadavatele" následující:

„Dodavatel promptně reaguje na potřeby klienta, kdy vždy nejprve pracovník AK kontaktuje klienta s nastavením časového rámce v návaznosti na urgentnost potřeby klienta. Pracovníci AK jsou dostupní na telefonech 24/7 s reakcí do cca 1 hod v pracovní době. Dodavatel je schopen zajistit v pracovní dny přítomnost pracovníka AK v sídle zadavatele do cca 1-2 hodin od požadavku klienta, a to v návaznosti na řešenou problematiku. Dodavatel je schopen tyto skutečnosti prokázat poskytnutím osvědčení klientů o včasných a kvalitních službách a i zkouškou dostupnosti."

95. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že navrhovatel v nabídce formuloval tvrzení týkající se zejména časové dostupnosti pracovníků advokátní kanceláře, reakční doby na požadavky zadavatele a možnosti zajištění fyzické přítomnosti pracovníků advokátní kanceláře v sídle zadavatele. Ze slovního odůvodnění hodnoticí komise je přitom patrné, že právě tato tvrzení byla předmětem posouzení nabídky navrhovatele, když komise výslovně reaguje na deklarovanou dostupnost *„24/7 do cca 1 hodiny"* i na časové vymezení reakce navrhovatele a využití právních služeb mimo běžnou pracovní dobu *„v prostředí zadavatele"*. Z daného hodnotícího textu ani neplyne, že by zadavatel nesprávně reprodukoval obsah dané části nabídky, resp. že by zadavatel vyložil nabídku v rozporu s jejím zněním (tj. že by hodnotil něco, co v nabídce není). Navrhovatel ostatně v podané námitce (či návrhu) ani netvrdí, že by zadavatel hodnotil něco jiného nežli je obsaženo v nabídce; gros jeho námitky spočívá ve vyjádření přesvědčení (které opřel o zkušenosti se zadavateli), že uvedl jasnou schopnost reakce na urgentní potřeby zadavatele, předložení argumentu, že zadavatel nedefinoval své urgentní potřeby a ve vyjádření názoru, že slovní hodnocení jeho nabídky odpovídá bodovému hodnocení, které je podle stanovených zadávacích podmínek přiřazeno nabídkám s vyšším bodovým hodnocením.

96. Z doprovodného textu hodnoticí komise se podává, že navrhovatelem uvedený závazek dostupnosti *„v režimu 24/7 do cca 1 hodiny "* byl vyhodnocen mj. jako *„neurčitý a obtížně vynutitelný termín"* a jako celek je méně konkrétní a hůře vynutitelný. Úřad přitom poznamenává, že k otázce konkrétnosti formulovaného závazku se zadavatel vyjádřil rovněž v rozhodnutí o námitkách, v němž výslovně uvedl, že *»Nelze více pozitivně hodnotit závazek sepsaný advokátní kanceláří, jehož formulace obsahuje pro splnění povinnosti výraz „cca" (...) Stěžovatel jako právní expert neobjasňuje způsob formulace a pravděpodobnost úspěchu při vymáhání takto formulovaného smluvního závazku.«* Z uvedeného je tedy zcela zřejmé, v čem byla spatřována neurčitost navrhovatelem uvedeného textu v předložené Deklaraci kvality.

97. Podle stanovené bodové škály hodnocení stanoveného v zadávací dokumentaci však lze 8 či 10 bodů přiznat jen tehdy, je-li návrh jednoznačný, přesvědčivě doložený, opírající se o reálné možnosti plnění a materiálně přispívající k dosažení velmi vysoké či výborné hodnoty cíle veřejné zakázky. Hodnoticí komise však výslovně identifikovala nedostatky ve vztahu ke konkrétnosti smluvní vynutitelnosti deklarovaných tvrzení a kvalitu této části Deklarace kvality posoudila jako průměrnou. Z uvedených důvodů Úřad neshledal nesoulad mezi obsahem nabídky navrhovatele, jejím slovním hodnocením a přiděleným bodovým ohodnocením.

98. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B1 – v rozsahu cíle „Schopnost reagovat na urgentní potřeby zadavatele“ – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, postupovala při přidělení bodů v souladu se zadávací dokumentací a současně nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení i přidělení takového bodového ohodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

99. Z přílohy č. 3 oznámení o výběru dodavatelů dále vyplývá, že nabídka navrhovatele byla ve vztahu k hodnocení dle kritéria B1 v rozsahu cíle „**Stálý a spolehlivý tým**“ hodnocena následovně:

„Účastník deklaruje široký pracovní tým v rámci AK, nezmiňuje však podrobněji, jaký vztah má mít zapojení tohoto širokého týmu do plnění předmětu VZ a jaký je jeho vztah k realizačnímu týmu nominovanému pro plnění předmětu VZ. Umístění v soutěžích vyhlašovaných soukromými subjekty má pouze doplňkovou informační hodnotu. Deklarace je ve [vztahu] k předmětu VZ pouze všeobecná. Kvalita nabídky je v této části deklarace dle názoru komise průměrná.“

V rozsahu daného cíle bylo nabídce navrhovatele přiděleno **5 bodů**.

100. Navrhovatel k uvedenému hodnocení daného cíle namítá, že »obsah jeho deklarace spíše naplňuje udělení min. 8 bodů, náležící nabídce: *„Účastník předložil konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsané Tvrzení, které velmi dobře reaguje na stanovený Cíl veřejné zakázky.“ (…)«*

101. Navrhovatel ve své nabídce (v dokumentu „Deklarace kvality“), ve vztahu k hodnocení kritéria B1, uvedl v rozsahu cíle „Stálý a spolehlivý tým“ následující:

„Dodavatel disponuje 3 stálými týmy čítající 15 advokátů, 7 advokátních koncipientů a 22 odborných administrativních pracovníků. Týmy, které dle dodavatele mohou být klientem využity jsou tým „PUBLIC“, který se zaměřuje zejména na oblast veřejného práva a práva veřejnoprávních subjektů a tým „CIVIL“, který se zaměřuje zejména na oblast občanskoprávní a obchodněprávní s přesahem do veřejného sektoru. Dodavatel se pravidelně od roku 2015 umísťuje na předních příčkách v několika kategoriích v soutěži „Právnická firma roku“, kdy v jednom z ročníků dodavatel získal hlavní cenu v kategorii Veřejných zakázek. Dodavatel je schopen tyto skutečnosti prokázat poskytnutím osvědčení klientů o včasných a kvalitních službách a informacemi o umístění ve shora uvedené právnické soutěži.“

102. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že navrhovatel v nabídce uvedl tvrzení týkající se velikosti a struktury advokátní kanceláře, personálního zázemí a specializovaných týmů. Tuto svou expertízu dokládá tvrzením o umístění v odborných soutěžích. Ze slovního odůvodnění hodnoticí komise je přitom patrné, že právě tato tvrzení při posouzení nabídky navrhovatele reflektovala, když komise ve slovním hodnocení výslovně uvedla, že nebylo specifikováno, jak má být širší tým zapojen do plnění veřejné zakázky, ani jaká je vazba mezi deklarovaným širokým a realizačním týmem. Z daného hodnotícího textu ani neplyne, že by zadavatel nesprávně reprodukoval obsah dané části nabídky, resp. že by zadavatel vyložil nabídku v rozporu s jejím zněním (tj. že by hodnotil něco, co v nabídce není). Navrhovatel ostatně v podané námitce (či návrhu) ani netvrdí, že by

zadavatel hodnotil něco jiného nežli je obsaženo v nabídce; gros jeho námitky spočívá ve vyjádření přesvědčení, že obsah jeho nabídky odpovídá bodovému hodnocení, které je podle stanovených zadávacích podmínek přiřazeno nabídkám s vyšším bodovým hodnocením.

103. Z doprovodného textu hodnoticí komise zřetelně vyplývá, že Deklarace kvality navrhovatele v této části byla hodnoticí komisí vyhodnocena jako *„pouze všeobecná“*. Je tedy zřejmé, že nabídka v této části nenaplnila požadovanou míru konkrétnosti a přesvědčivosti podle představ hodnoticí komise, kterou by bylo možné považovat za odpovídající 8 bodům. Tento počet bodů totiž lze podle předem stanovené hodnoticí tabulky přiznat tehdy, je-li Deklarace kvality konkrétní, jednoznačná a přesvědčivě prokazuje přínos k naplnění cíle – což však neodpovídá závěrům hodnoticí komise, která z předložené Deklarace kvality neidentifikovala, *„jaký vztah má mít zapojení tohoto širokého týmu pro plnění předmětu VZ“,* a proto ji označila za pouze všeobecnou. Pokud tedy zadavatel nabídku v dané části hodnotil nižším počtem bodů (5), nelze takové hodnocení označit za neopodstatněné. Úřad nadto poznamenává, že navrhovatelova námitka nepředkládá žádné konkrétní informace, které by měly zvrátit závěry hodnoticí komise, pouze vyjadřuje přesvědčení, že předložený dokument Deklarace kvality měl být ohodnocen více body. Úřad tak ani za základě obsahu námitky navrhovatele nedisponuje žádnými indiciemi, které by ukazovaly na pochybení v postupu hodnoticí komise. Z výše uvedených důvodů přitom Úřad neshledal nesoulad mezi obsahem nabídky navrhovatele, jejím slovním ani přiděleným bodovým hodnocením.

104. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B1 – v rozsahu cíle „Stálý a spolehlivý tým“ – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, postupovala při přidělení bodů v souladu se zadávací dokumentací a současně nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení i přidělení takového bodového ohodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

105. Z přílohy č. 3 oznámení o výběru dále vyplývá, že nabídka navrhovatele byla ve vztahu k hodnocení dle kritéria B1 v rozsahu cíle „**Přidaná hodnota plnění**“ hodnocena následovně:

„Účastník deklaruje plnění úkolů zadaných klientem na 110% a vždy o jeden den dříve. Toto tvrzení však komise považuje za nadsazené a dále za příliš všeobecné a neurčité bez možnosti realizovat závazek do smlouvy. Připravenost k rozšíření týmu s ohledem na jeho pevné zakotvení v zadávacích podmínkách nepovažuje komise za relevantní. Není zřejmé, zda se jedná o realizační tým či širší tým. Kvalita nabídky je v této části deklarace dle názoru komise spíše nízká.“

V rozsahu daného cíle byl nabídce navrhovatele přidělen **1 bod**.

106. Navrhovatel k uvedenému hodnocení daného cíle namítá, že *»obsah jeho deklarace spíše naplňuje udělení 8 bodů, náležící nabídce: „Účastník předložil konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsané Tvrzení, které velmi dobře reaguje na stanovený Cíl veřejné zakázky.“, popř. 5 bodů náležící nabídce „Účastník předložil méně konkrétně (spíše obecně) ale stále srozumitelně popsaná tvrzení, která průměrně dobře reagují na stanovený Cíl veřejné zakázky.“ Stěžovatel je dále oproti zadavateli/hodnotící komisi přesvědčen, že závazek plnění úkolů o jeden den dříve je dostatečně určitý a je možné jej realizovat jako závazek ze smlouvy.*

Tvrzení, kterým se zadavatel/hodnotící komise snaží docílit nejmenšího bodového hodnocení nabídek se tak jeví jako zjevně účelové a neodpovídající skutečně předložené deklaraci kvality ze strany stěžovatele." (...)«

107. Navrhovatel ve své nabídce (v dokumentu „Deklarace kvality"), ve vztahu k hodnocení kritéria B1, uvedl v rozsahu cíle „Přidaná hodnota plnění" následující:

„Přidaná hodnota dodavatele pro klienta tkví v proklientském přístupu dodavatele, kdy dodavatel se snaží vždy splnit úkol pro klienta tzv. na 110% a alespoň o jeden den dříve, než požaduje klient, neboť si je vědom toho, že včera už mohlo být pozdě pro řešení úkolu klienta. Dodavatel je rovněž vždy připraven provést interní diskusi se zástupci klienta nad tématem zefektivnění vzájemné spolupráce, kdy je připraven např. rozšířit tým, který se danou problematikou aktuálně zabývá."

108. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že navrhovatel v nabídce formuloval tvrzení týkající se zejména přidané hodnoty proklientského přístupu, plnění úkolů *„vždy o jeden den dříve"*, a připravenosti k zefektivnění spolupráce, tj. např. rozšíření týmu. Ze slovního hodnocení hodnoticí komise je přitom patrné, že právě tato tvrzení byla reflektována, když komise výslovně reaguje na deklarovaný způsob plnění úkolů (který z předložené Deklarace kvality taktéž opakuje) i na tvrzení o možném rozšíření týmu (které hodnoticí komise nepovažuje za relevantní). Z daného hodnoticího textu ani neplyne, že by zadavatel nesprávně reprodukoval obsah dané části nabídky, resp. že by zadavatel vyložil nabídku v rozporu s jejím zněním (tj. že by hodnotil něco, co v nabídce není). Navrhovatel ostatně v podané námitce (či návrhu) ani netvrdí, že by zadavatel hodnotil něco jiného nežli je obsaženo v nabídce; gros jeho námitky spočívá ve vyjádření přesvědčení, že jím předložený závazek plnění úkolů o jeden den dříve je dostatečně určitý a je možné jej realizovat jako závazek ze smlouvy a ve vyjádření názoru, že body byly přiřazeny účelově a obsah jeho nabídky odpovídá bodovému hodnocení, které je podle stanovených zadávacích podmínek přiřazeno nabídkám s vyšším bodovým hodnocením.

109. Z doprovodného textu hodnoticí komise zjevně plyne, že tvrzení v předložené deklaraci byla vyhodnocena jako příliš všeobecná, neurčitá a nadsazená bez možnosti realizace závazku do smlouvy. Z textu je taktéž zřejmé, že hodnoticí komise shledala určité nejasnosti týkající se připravenosti k rozšíření týmu (když nebylo zřejmé, zda se tato část Deklarace týká realizačního týmu či širšího týmu), a shledala kvalitu nabídky v této části jako „*spíše nízkou*". Takové hodnocení lze stěží považovat za odpovídající v rámci stanovené bodové školy 8 bodům, pro něž platí předpoklad, že účastník předložil *„konkrétně, srozumitelně a přesvědčivě popsané tvrzení",* když hodnoticí komise ve slovním hodnocení jednoznačně idenfitikovala nejasnosti a nepřesvědčivost. Z doprovodného textu přitom vyplývá, že podle hodnoticí komise Deklarace v této části nenaplňuje požadavky ani pro hodnocení 5 body, pro něž by přínosy k naplnění cíle veřejné zakázky byly popsány *„méně konkrétně (spíše obecně) a srozumitelně (chybí lepší přesvědčivost)*", tzn. že do určité míry by přínosy popsány byly, a to konkrétně a srozumitelně. Zpracované slovní hodnocení však považuje proklamace za neurčité a bez možnosti realizace závazku do smlouvy. Připravenost k rozšíření týmu je pak dokonce hodnocena jako irelevantní. Úřad tedy neshledává přidělení 1 bodu podle hodnoticí tabulky, která tento počet bodů přiznává mj. v situaci, kdy *„návrh neobsahuje konkrétní, srozumitelný a přesvědčivý popis",* za neodpovídající stanovenému způsobu hodnocení nabídek v zadávací dokumentaci. Úřad přitom akcentuje, že navrhovatel neuvádí žádnou konkrétní skutečnost, která by zpochybnila závěry hodnoticí komise o neurčitosti a nevynutitelnosti deklarovaných tvrzení. Úřad proto neshledal

nesoulad mezi obsahem nabídky navrhovatele, jejím slovním hodnocením a přiděleným bodovým hodnocením.

110. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B1 – v rozsahu cíle „Přidaná hodnota plnění“ – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, postupovala při přidělení bodů v souladu se zadávací dokumentací a současně nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení i přidělení takového bodového ohodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

111. Úřad shrnuje, že v rámci přezkumu hodnocení dle kritéria B1 neshledal, že by zadavatel hodnotil skutečnosti, které by nevyplývaly z obsahu nabídky navrhovatele, ani že by své závěry opíral o skutečnosti, které nemají oporu v zadávací dokumentaci. Úřad současně neshledal, že by zadavatel při hodnocení opomenul jakkoliv relevantní části nabídky navrhovatele nebo tyto části interpretoval v rozporu s jejich obsahem. V případech, kdy navrhovatel rozporuje, že některá z jeho tvrzení jsou např. dostatečně konkrétní či jednoznačně vymezená Úřad konstatuje, že zadavatel při hodnocení žádného z dílčích cílů v rozsahu hodnocení dle kritéria B1 nepřistoupil k výkladu, který by byl s obsahem nabídky navrhovatele neslučitelný. Úřad přitom zdůrazňuje, že není oprávněn nahrazovat hodnoticí úvahu zadavatele vlastní úvahou, ale pouze přezkoumává, zda tato úvaha vychází z obsahu nabídky a stanovených pravidel hodnocení. Úřad současně neshledal ani pochybení spočívající ve zjevně nesprávném hodnocení jednotlivých částí nabídky, tedy že by zadavatel nabídce, která obsahovala určitá tvrzení, přidělil zjevně neodpovídající bodové ohodnocení podle zadávací dokumentace. Úřad proto nedospěl k závěru, že by zadavatel (potažmo hodnoticí komise) při hodnocení podle kritéria B1 vybočil ze stanoveného způsobu hodnocení nebo hodnotil nabídku navrhovatele v rozporu s jejím obsahem.

K HODNOCENÍ DLE KRITÉRIA HODNOCENÍ B2 (ŘÍZENÍ RIZIK)

112. Podle přílohy č. 3 oznámení o výběru byla nabídka navrhovatele ve vztahu k hodnocení dle kritéria B2 v rozsahu **rizika č. 1** hodnocena následovně:

„Účastník identifikoval riziko nedostatečné součinnosti ze strany externího dodavatele klienta. Jako opatření účastník navrhl zakotvit sankční mechanismy a fixní termíny plnění. Riziko není dle přesvědčení komise relevantní, problematika součinnosti je dostatečně upravena ve smlouvách používaných zadavatelem, což účastník mohl při přípravě nabídky zjistit např. rešerší v registru smluv. Míra relevance rizika ani navrženého opatření tedy nemá význam, který mu účastník přisuzuje. Závazek není příliš určitý a jeví se jako součást případného plnění předmětu VZ dle dílčí objednávky zadavatele.“

V rámci hodnocení uvedeného rizika byl nabídce navrhovatele přidělen **1 bod**.

113. Navrhovatel k uvedenému hodnocení rizika č. 1 namítá, že jej definoval zcela určitě a v souladu se zadávacími podmínkami jej vztáhl k předmětu plnění. Zdůrazňuje, že se jedná o riziko, které postihuje řadu veřejných zadavatelů a v praxi se s ním dle jeho zkušeností opakovaně setkává, přičemž jeho vznik nelze vyloučit ani v případě zadavatele. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením hodnoticí komise, že smlouvy zadavatele jsou bezchybné (ani nelze predikovat, že se v budoucnu změní vzory smluvní ujednání), neboť toto dle jeho názoru nebylo ničím podloženo,

zejména nebyl uveden odkaz na jedinou smlouvu, která by obsahovala ustanovení eliminující dané riziko. Podle navrhovatele se přitom jedná o hrozící riziko, které se v praxi objevuje v celé řadě případů a jde o častý problém zadavatelů. Navrhovatel dále namítl, že zadavatel v zadávacích podmínkách nestanovil povinnost vycházet při stanovení rizik z informací uvedených v registru smluv či veřejných rejstřících, a nelze mu proto vytýkat, že vycházel z vlastních zkušeností. Pokud zadavatel argumentuje ošetřením rizika v již existujících smlouvách, považuje navrhovatel tuto skutečnost za potvrzení daného rizika. Navrhovatel uzavřel, že shledává jím přednesené riziko za vysoce relevantní k předmětu veřejné zakázky, neboť se jedná o úpravu práv a povinností smluvních stran a jejich následné zasmluvnění po potřebnou dobu plnění veřejné zakázky.

114. Navrhovatel ve své nabídce, ve vztahu k hodnocení kritéria B2, vymezil **riziko č. 1** následovně:

Riziko zadavatele č. 1	*Nedostatečná součinnost ze strany externího dodavatele klienta*
Proč se jedná o riziko zadavatele	*Za předpokladu, že externí pracovník neposkytuje včasnou a odpovídající součinnost, může klientovi vznikat škoda a může dojít k prodlení s realizací projektů, na které jsou vázány dílčí termíny a další projekty.*
Navrhované opatření	*Zasmluvnění externího dodavatele s fixními termíny a odpovídající sankcí, která bude mít motivační a prevenční charakter.*
Odůvodnění opatření	*Řádné zasmluvnění a odpovídající sankce působí na externí dodavatele, kdy jsou následně nuceni dodržet sjednané termíny.*
Závazek	*Dodavatel se zavazuje prostudovat smlouvy s externími dodavateli, které mu budou klientem předány, a upozornit na rizika smluvního vztahu, popř. navrhnout úpravu smluvního vztahu.*
Sankce	*V případě, že dodavatel nesplní závazek dle rizika č. 1 zavazuje se dodavatel uhradit sankci ve výši 5.000,- Kč za každý zjištěný případ porušení povinnosti.*

115. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že navrhovatel v nabídce identifikoval riziko spočívající v nedostatečné součinnosti ze strany externího dodavatele klienta (zadavatele), která může vést ke vzniku škody či prodlení při realizaci navazujících projektů. Ze slovního hodnocení hodnoticí komise je pak zřejmé, že zadavatel hodnotil právě toto navrhovatelem identifikované riziko, když výslovně opakuje jeho definici z nabídky navrhovatele. Současně při porovnání s nabídkou ze slovního hodnocení neplyne, že by zadavatel z nabídky něco podstatného pominul nebo tam uvedené informace interpretoval jinak než je v nabídce uvedeno (to ostatně ani navrhovatel v námitkách či návrhu netvrdí).

116. Z doprovodného textu hodnoticí komise vyplývá, že riziko bylo identifikováno jako nerelevantní, neboť problematika součinnosti externího dodavatele se zadavatelem je podle hodnoticí komise dostatečně upravena ve smluvní dokumentaci zadavatele, a tedy se nejeví jako riziko, jehož realizace by byla pravděpodobná či významná. Hodnoticí komise přitom dodala, že navrhovatel mohl uvedené skutečnosti zjistit ze zadavatelem uzavřených smluv uveřejněných v registru smluv. Hodnoticí komise pak ve slovním hodnocení dovozuje, že riziko i navržené opatření jsou nevýznamné. Ze slovního hodnocení tak jednoznačně vyplývá závěr hodnoticí komise o tom, že deklarované riziko není dostatečně relevantní.

117. Navrhovatel v námitkách (a potažmo návrhu) polemizuje právě se závěry zadavatele o relevanci rizika, kterou navrhovatel dovozuje s ohledem na své získané zkušenosti. Úřad v této souvislosti konstatuje, že v čl. 28.6 zadávací dokumentace se explicitně uvádí, že komise jmenovaná zadavatelem bude posuzovat, mj. zda „*Uvedená rizika jsou relevantní ve vztahu k veřejné zakázce*“ či zda „*Rizika jsou reálná*“. Je tedy zřejmé, že v tomto směru zadavatel nevybočil ze stanoveného způsobu hodnocení, když zkoumal otázku relevance daného rizika. Úřad pak považuje za zcela logické, když relevanci zadavatel vztahuje právě na sebe samého a nikoli na riziko, které lze považovat mezi zadavateli za obvyklé. Je zřejmé, že co je relevantní pro jednoho zadavatele, nemusí být relevantní pro jiného. Z tohoto pohledu je tak pochopitelné, že za relevantní nepovažoval zadavatel riziko, které se podle navrhovatele „*v praxi objevuje v celé řadě případů, kdy je to (...) častý problém zadavatelů*“, avšak právě jeho se s ohledem na obsah jím uzavíraných smluv příliš netýká. Přestože zadávací dokumentace neobsahuje požadavek na seznámení se s obsahem smluv zadavatele uvedených v registru smluv, účastníkům ničeho nebránilo se s těmi podklady seznámit a zvýšit tak své šance na identifikaci právě takového rizika, které je pro daného zadavatele relevantní. Ve slovním hodnocení zadavatel nedovozuje, že navrhovatel nesplnil požadavek na seznámení se se smlouvami zadavatele v registru smluv, když výslovně toto uvádí jako možnost. Nicméně tímto nastínil postup, jak mohl navrhovatel docílit lepší identifikace relevantního rizika. Ačkoli navrhovatel v námitkách upozornil, že zadavatel ve slovním hodnocení svá tvrzení o irelevanci rizika ničím nepodložil (tj. že nepřiložil odkaz na žádnou smlouvu), stejně tak ale ani navrhovatel ke svým tvrzením žádný podklad v podobě odkazu na některou smlouvu zadavatele – kterou by navrhovatel prokazoval, že pro zadavatele riziko relevantní je – nepřiložil.

118. Úřad dále uvádí, že ačkoli navrhovatel namítá, že dané riziko definoval určitě, závěry o neurčitosti rizika ve slovním hodnocení obsaženy nejsou. Zadavatel tedy určitost rizika výslovně nezpochybnil.

119. Úřad současně konstatuje, že hodnoticí komise v doprovodném textu dostatečně objasnila, z jakých důvodů považuje identifikované riziko a navrhované opatření za nerelevantní (když zejména vysvětlila, že daná problematika je ve smlouvách používaných zadavatelem již dostatečně upravena). S ohledem na obsah nabídky je pak nutno dospět k závěru, že uvedený způsob interpretace posuzované části nabídky navrhovatele odpovídá jejímu skutečnému obsahu. Na základě výše uvedeného Úřad neshledal, že by zadavatel posoudil danou část nabídky v rozporu s jejím zněním, tedy že by hodnotil skutečnosti, které v nabídce obsaženy nejsou.

120. V souvislosti s navrhovatelem v námitkách a návrhu nastíněnou otázkou, zda slovní hodnocení zadavatele odpovídá přidělenému bodovému hodnocení, Úřad předně porovnal text slovního hodnocení se stanoveným způsobem hodnocení v zadávací dokumentaci (včetně popisu odůvodnění dle stanovené bodové škály) a konstatuje, že dle zadávací dokumentace se při hodnocení dodavatelem předkládaných rizik přiznává 1 bod mj. v případě, kdy „riziko není relevantní“. Z doprovodného textu hodnoticí komise je přitom zřejmé, že zadavatel posuzované riziko shledal právě jako nerelevantní. Za této situace tak přidělené bodové hodnocení odpovídá nejen samotnému slovnímu hodnocení, ale i předem stanovenému způsobu hodnocení uvedenému v zadávací dokumentaci. Úřad proto neshledal rozpor mezi obsahem nabídky, jejím slovním hodnocením a přiděleným bodovým hodnocením.

121. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B2 – v rozsahu rizika č. 1 – vycházela z reálného

obsahu nabídky navrhovatele, postupovala při přidělení bodů v souladu se zadávací dokumentací a současně nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

122. Podle přílohy č. 3 oznámení o výběru byla nabídka navrhovatele ve vztahu k hodnocení dle kritéria B2 v rozsahu **rizika č. 2** hodnocena následovně:

„Účastník identifikoval riziko nereálných/krátkých termínů na realizaci plnění. Jako opatření účastník navrhl zahájení činností co nejdříve a navržení reálných termínů realizace. Riziko není dle komise formulováno srozumitelně a přesvědčivě. Definované riziko zřejmě směřuje do samotné podstaty činnosti zadavatele, která je však ovlivňována mnoha faktory, které nelze vždy spolehlivě predikovat – pokud se týká rizik ve sféře zadavatele a přípravy projektů. Naopak ve chvíli, kde je do účasti na projektu zapojen účastník řízení jako advokát, nejedná se už o riziko mimo jeho kontrolu. V tomto ohledu jsou i opatření a sankce nerealizovatelnými.“

V rámci hodnocení uvedeného rizika byl nabídce navrhovatele přidělen **1 bod**.

123. Navrhovatel k uvedenému hodnocení rizika č. 2 tvrdí, že riziko definoval zcela určitě a dle zadávacích podmínek jej vztáhl k předmětu plnění. Uvádí, že jde o riziko, které postihuje řadu veřejných zadavatelů a neztotožňuje se s tvrzením zadavatele, že riziko není srozumitelné, jelikož obsah rizika vyplývá z jeho označení a následného odůvodnění. Navrhovatel rovněž namítá, že ačkoli samotný název rizika dostatečně vysvětluje jeho obsah, hodnoticí komise odkazuje na zcela odlišnou situaci, když v rámci odůvodnění hodnotící komise uvádí příklad situace, kdy by mělo dojít například k nesprávnému výpočtu propadné lhůty ze strany stěžovatele, na jehož základě by zadavateli mohla vzniknout újma. Navrhovatel namítá, že jím uváděný příklad však poukazuje na diametrálně odlišnou situaci, kdy zadavatel v důsledku pozdního zahájení zadávacího řízení stanovil nereálnou dobu realizace, k čemuž dodává, že dané riziko, tj. nereálné/krátké termíny na realizaci plnění, jsou ovlivněny nejen zákonnými lhůtami, ale i technologickými postupy, kdy navrhovatel aktuálně řeší s jiným zadavatelem situaci obsahově vycházející z předmětného rizika. Aktuální praktická zkušenost navrhovatele pak podle jeho názoru dokazuje reálnost daného rizika, neboť ve svém důsledku dochází k prodlužování doby průběhu zadávacího řízení, což má vliv na samotné zahájení a dokončení předmětu plnění, ale i na potencionální podání námitek proti zadávacím podmínkám.

124. Navrhovatel ve své nabídce, ve vztahu k hodnocení kritéria B2, vymezil **riziko č. 2** následovně:

Riziko zadavatele č. 2	*Nereálné/krátké termíny na realizaci plnění*
Proč se jedná o riziko zadavatele	*V případě, že klient bude chtít realizovat nějaký projekt, avšak s ohledem na zákonné lhůty nebude realizaci projektu objektivně možné provést.*
Navrhované opatření	*Zahájení činnosti k realizaci plnění co nejdříve a navržení objektivně reálných termínů realizace.*
Odůvodnění opatření	*V případě, že bude zahájena činnost k zahájení plnění co nejdříve, bude možné nastavit dílčí termíny pro realizaci s časovou rezervou a objektivní možností časové splnitelnosti.*
Závazek	*Navržení dílčích termínů plnění s ohledem na zákonné lhůty a objektivní časovou splnitelnost projektu.*

Sankce	*V případě, že dodavatel nesplní závazek dle rizika č. 2 zavazuje se dodavatel uhradit sankci ve výši 5.000,- Kč za každý zjištěný případ porušení povinnosti.*

125. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že navrhovatel v nabídce identifikoval riziko spočívající v nereálných či krátkých termínech na realizaci plnění a navrhl opatření spočívající v dřívějším zahájení činností a stanovení reálných termínů. Ze slovního hodnocení hodnoticí komise je přitom patrné, že zadavatel hodnotil právě toto navrhovatelem identifikované riziko, když výslovně opakuje jeho definici z nabídky navrhovatele. K tvrzení navrhovatele, že hodnoticí komise ve slovním hodnocení odkazovala na zcela odlišnou situaci, než kterou navrhovatel popsal v nabídce, Úřad uvádí, že z doprovodného textu hodnocení nevyplývá, že by hodnoticí komise posuzovala jiné riziko než to, které navrhovatel ve své nabídce definoval, nýbrž že toto riziko považovala za formulované příliš obecně, což vyplývá ze způsobu, jakým hodnoticí komise ve svém odůvodnění jeho obsah dále interpretovala.

126. Úřad dále konstatuje, že ze slovního hodnocení hodnoticí komise jasně vyplývá její závěr, že riziko č. 2 není podle jejího názoru formulováno srozumitelně a přesvědčivě. Skutečnost, že samotné riziko nebylo navrhovatelem popsáno dostatečně určitě, je přitom znatelné i z textu odůvodnění, podle něhož hodnoticí komise musela dovozovat, čeho se mělo riziko týkat [„*riziko zřejmě směřuje (...)*“]. Už tato formulace naznačuje, že riziko (tedy ani jeho název a odůvodnění) nebylo navrhovatelem konkretizováno tak, aby bylo možné jednoznačně posoudit, o jakou situaci se má jednat a zda je navržené opatření realizovatelné. Tato okolnost tak sama o sobě podporuje závěr, že riziko nebylo popsáno srozumitelně, neboť jeho obsah lze určit pouze interpretačně, nikoli na základě jasného a určitého vymezení ze strany navrhovatele. Stěží lze přitom hodnoticí komisí vyčítat, že ve slovním hodnocení vyjádřila domněnku (byť dle navrhovatele mylnou), kam dané riziko směřuje. Co se týče domněnky navrhovatele, že samotný název rizika (*Nereálné/krátké termíny na realizaci plnění*) dostatečně vysvětluje jeho obsah, Úřad uvádí, že se jedná o natolik široké označení, že z něj nelze bez další konkretizace dovodit žádnou jednoznačnou a specifickou situaci, k níž by se mělo vztahovat; takto formulované riziko může zahrnovat celou řadu odlišných situací, aniž by bylo zřejmé, který z nich má navrhovatel na mysli. Ani Úřad tak není schopen z takto obecného vymezení bez dalšího dovodit konkrétní obsah rizika. Stejně tak v rámci odůvodnění, proč jde o riziko zadavatele (viz obsah nabídky výše), Úřad neshledal dostatečně objasňující informace o náplni rizika, kdy se zde hovoří mj. o zákonných lhůtách, aniž by bylo zřejmé, jaké zákonné lhůty má navrhovatel na mysli (tj. ani to, z kterého zákona tyto lhůty mají vyplývat). Nedostatečné konkretizaci rizika ostatně nasvědčuje i argumentace navrhovatele v podaných námitkách, v níž se dodatečně snaží vysvětlit, jak mělo být riziko správně chápáno, a vymezuje se vůči závěrům zadavatele až ex post – toto měl primárně vyjasnit již v rámci dokumentu, jenž byl předmětem hodnocení. Přestože navrhovatel v podaných námitkách jako příklad uvádí situaci, kdy zadavatel z důvodu urychlení realizace předmětu plnění stanovil kratší dobu realizace, která je navíc předmětem hodnocení, avšak technická zpráva k projektu uvádí o 1/3 delší minimální dobu realizace, z obsahu nabídky není zřejmé, že by právě takovou situaci měl navrhovatel na mysli. Nadto Úřad dodává, že když navrhovatel v námitkách tvrdí, že zadavatel ve slovním hodnocení odkazuje na situaci, kdy mělo dojít k nesprávnému výpočtu propadné lhůty, takový odkaz Úřad ve slovním hodnocení neobjevil. O výpočtu jakékoli lhůty se zde nehovoří (viz text slovního hodnocení výše), což vyplývá i z rozhodnutí zadavatele i o námitkách. Kromě toho Úřad poznamenává, že v samotném názvu rizika jsou obsaženy dvě

varianty možných situací – tj. jednak nereálné termíny a jednak krátké termíny na realizaci plnění; i tato variabilita snižuje možnost jednoznačného výkladu, kam má dané riziko směřovat. Úřad tudíž neshledal, že by hodnoticí komise postupovala v rozporu se zadávacími podmínkami a že by hodnoticí komisí provedené hodnocení (jak bylo popsáno v citovaném doprovodném textu) bylo rozporné či nepřezkoumatelné.

127. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B2 – v rozsahu rizika č. 2 – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, přičemž nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z provedeného přezkumu dále vyplývá, že závěr hodnoticí komise o neurčitosti rizika a navazující závěry o neproveditelnosti navržených opatření vycházejí z obsahu nabídky a odpovídají stanovenému způsobu hodnocení. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

128. Podle přílohy č. 3 oznámení o výběru byla nabídka navrhovatele ve vztahu k hodnocení dle kritéria B2 v rozsahu **rizika č. 3** hodnocena následovně:

„Účastník identifikoval riziko dokumentační nepřipravenosti. Jako opatření účastník navrhl proaktivní komunikaci ohledně dokumentace na počátku projektu. Každý projekt v působnosti zadavatele (viz též veřejně dostupná zřizovací listina zadavatele) je esenciálně spjat s dokumentační připraveností. Tvorba (příprava) dokumentace technické i právní je nezbytná pro realizaci projektů či jejich důkladně připravené předání k další realizaci zřizovateli či jiným subjektům. Riziko je v tomto ohledu popsáno neurčitě, opatření a závazek tak nemohou být účinné.“

V rámci hodnocení uvedeného rizika byl nabídce navrhovatele přidělen **1 bod**.

129. Navrhovatel namítá, že riziko bylo definováno zcela určitě, vztahovalo se k předmětu plnění a postihuje řadu zadavatelů. Navrhovatel se proto neztotožňuje s tvrzením hodnoticí komise, že riziko není srozumitelné, když obsah rizika již vyplývá z jeho označení a následného odůvodnění. Navrhovatel navíc dodal, že aktuálně řeší ve vztahu k jinému veřejnému zadavateli v praxi situaci, která odpovídá předestřenému riziku. Současně navrhovatel namítá, že hodnoticí komise se ve svém doprovodném textu nezabývala v praxi se objevující existencí rizika, jeho skutkovou podstatou a navrženými opatřeními. Navrhovatel uvádí, že se snažil zadavatele upozornit na riziko neúplnosti dokumentace poskytnuté zadavatelem, k němuž jako opatření navrhl proaktivní přístup vůči zadavateli. Ačkoli tento přístup tvoří jedno z hodnoticích kritérií, komise dospěla k závěru, že riziko je definováno nedostatečně. Tento závěr navrhovatel považuje za rozporuplný a nepřezkoumatelný, neboť nerespektuje vlastní kritéria stanovená zadavatelem. Navrhovatel namítl, že předložil konkrétní a doložitelný závazek a nelze dospět k závěru, že navržené opatření je nedostatečné, resp. neúčinné.

130. Navrhovatel ve své nabídce, ve vztahu k hodnocení kritéria B2, vymezil **riziko č. 3** následovně:

Riziko zadavatele č. 3	*Dokumentační nepřipravenost*
Proč se jedná o riziko zadavatele	*Pro účely poskytnutí právní služby je nutné, aby AK disponovala veškerými dokumenty, které směřují k dosažení kýženého cíle. Jejich nedostatečnost/neúplnost může vést k posunutí termínů*

	a nemožnosti vyhodnocení veškerých potencionálních rizik na straně klienta v konkrétním případě.
Navrhované opatření	*Proaktivní komunikace ohledně dokumentačních potřeb, a to již v úvodní fázi poskytování právních služeb.*
Odůvodnění opatření	*Proaktivní komunikace ohledně dokumentace v počátku poskytování právních služeb může značně eliminovat další rizika klienta při plnění a zbytečné prodlužování termínů realizace plnění.*
Závazek	*Vyhodnocení dokumentační (ne)připravenosti klienta před zahájením plnění projektu a upozornění na případná rizika z toho vyplývající.*
Sankce	*V případě, že dodavatel nesplní závazek dle rizika č. 3 zavazuje se dodavatel uhradit sankci ve výši 5.000,- Kč za každý zjištěný případ porušení povinnosti.*

131. Úřad předně porovnal uvedený obsah nabídky navrhovatele s citovaným textem hodnocení a konstatuje, že navrhovatel v nabídce identifikoval riziko spočívající v dokumentační nepřipravenosti a navrhl opatření založené na proaktivní komunikaci v úvodní fázi plnění. Ze slovního hodnocení hodnoticí komise je přitom patrné, že právě tato tvrzení byla předmětem posouzení, když je zde výslovně opakována definice z nabídky navrhovatele, přičemž z doprovodného textu dále vyplývá, že hodnoticí komise toto riziko považovala za formulované neurčitě a dovodila, že navržená opatření a závazek nemohou být účinné.

132. Z doprovodného textu hodnoticí komise je zřejmé, že komise nepovažovala popis rizika za nesrozumitelný (jak dovozuje navrhovatel), nýbrž za neurčitý a navrhovaná opatření za nedostatečně konkretizovaná. Slovní zdůvodnění současně dokládá, že hodnoticí komise porozuměla tomu, jaké riziko měl navrhovatel na mysli; z hodnocení však vyplývá, že podle jejího závěru jde o riziko formulované obecně, aniž by z jeho popisu bylo patrné, k jakým konkrétním situacím ve vztahu k předmětu veřejné zakázky se má vztahovat. Hodnoticí komise dále ve slovním zdůvodnění dovozuje, že s ohledem na takto formulované riziko nelze považovat navržená opatření a závazek za účinné. Skutečnost, že navrhovatel v námitkách zdůrazňuje obecnou existenci uvedeného rizika v praxi, přitom sama o sobě nevylučuje závěr hodnoticí komise o nedostatečné konkrétnosti či užitečnosti ve vztahu ke konkrétním podmínkám zadavatele. To, že riziko je reálné (a nikoliv pouze hypotetické a nepravděpodobné) hodnoticí komise v doprovodném textu nijak nerozporuje (naopak uvádí, že *„Každý projekt (…) je esenciálně spjat s dokumentační připraveností.“*). Z uvedeného je patrné, že hodnoticí komise své závěry vztáhla k míře konkretizace a vymezení rizika v nabídce navrhovatele.

133. K námitce navrhovatele, že závěr hodnoticí komise nerespektuje vlastní kritéria stanovená zadavatelem Úřad uvádí, že hodnoticí komise ve slovním hodnocení posuzovala míru konkretizace vymezeného rizika a s tím související účinnost navržených opatření a závazku. Skutečnost, že navrhovatel navrhl opatření ve formě proaktivního přístupu vůči zadavateli, sama o sobě nevylučuje závěr o nedostatečné konkrétnosti vymezeného rizika ani o tom, že navržené opatření a závazek ve vztahu k tomu riziku nelze považovat za účinné. Námitka navrhovatele, že hodnoticí komise nerespektovala vlastní kritéria hodnocení, přitom vychází z nesprávného předpokladu, že pouhé uvedení obecně formulovaného opatření bez jeho konkrétní vazby na vymezené riziko bez dalšího naplňuje požadavky kritéria B2. Jak však vyplývá z jeho smyslu, rozhodující je konkrétnost vymezení rizika a přesvědčivost vazby mezi

tímto rizikem a navrženými opatřeními a závazkem, přičemž právě tyto aspekty byly hodnoticí komisí posuzovány. Úřad konstatuje, že závěry hodnoticí komise vycházejí z obsahu nabídky a nepředstavují interpretaci v rozporu s jejím obsahem.

134. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že hodnoticí komise při hodnocení nabídky navrhovatele ve vztahu k hodnocení kritéria B2 – v rozsahu rizika č. 3 – vycházela z reálného obsahu nabídky navrhovatele, přičemž nebylo shledáno, že by zadavatel některá podstatná tvrzení z nabídky pominul či nabídku interpretoval v rozporu s jejím obsahem. Z provedeného přezkumu dále vyplývá, že závěr hodnoticí komise o neurčitosti rizika a navazující závěry o neúčinnosti navržených opatření a závazku vycházejí z obsahu nabídky a odpovídají stanovenému způsobu hodnocení. Z uvedených důvodů tak Úřad dovodil, že obsah nabídky v dané části umožňoval formulaci takového textu hodnocení, jaké je uvedeno ve slovním hodnocení obsaženém v příloze č. 3 oznámení o výběru.

135. Úřad na tomto místě konstatuje, že nepřehlédl část námitky týkající se každého hodnoceného cíle dle kritéria B1 a každého hodnoceného rizika (č. 1, 2, 3) dle kritéria B2, konkrétně tvrzeného ovlivnění obsahu a podrobnosti předkládaných dokumentů v důsledku omezení počtu znaků. Navrhovatel namítá, že tento limit využil v maximální možné míře (u každého jednotlivého cíle v dokumentu Deklarace kvality z „*99,9%*“ a u každého identifikovaného rizika z „*více než 80%*“), a že si proto nedovede představit podrobněji zpracované dokumenty. Jak vyplývá z bodu 28.6 zadávací dokumentace, zadavatel předem stanovil, že *„žádný z dokumentů, tedy Deklarace kvality a Řízení rizik,* ***nesmí přesáhnout 3000 znaků*** *včetně mezer (…)“.* Úřad konstatuje, že s ohledem na tuto zadávací podmínku si navrhovatel musel být uvedeného omezení vědom a předkládané dokumenty měl tomuto limitu přizpůsobit. Daná zadávací podmínka přitom dopadala na všechny účastníky zadávacího řízení stejně. Z dokumentace o zadávacím řízení současně neplyne, že by navrhovatel podal proti dané zadávací podmínce námitky. Z uvedených důvodů tak Úřad neshledal tuto námitku důvodnou.

136. Úřad taktéž nepřehlédl námitku navrhovatele týkající se každého hodnoceného cíle dle kritéria B1 i každého hodnoceného rizika dle kritéria B2, podle níž doprovodné texty hodnoticí komise neodpovídají přidělenému bodovému hodnocení. Dle názoru navrhovatele má tento nesoulad činit hodnocení nepřehledným a nepřezkoumatelným a vyvolávat pochybnosti o transparentnosti postupu zadavatele. Navrhovatel však tato tvrzení nijak blíže nekonkretizoval ani je argumentačně nespojil s konkrétními cíli či riziky, přestože hodnocení každého cíle a rizika má svá specifika (tj. hodnocení jednotlivých cílů a rizik nebylo odůvodněno totožným textem). Ke všem konkrétně uplatněným námitkám proti jednotlivým hodnocením cílů či rizik se Úřad již vyjádřil výše. Uvedená obecně formulovaná námitka nepřináší žádná další tvrzení a není tak způsobilá zpochybnit zákonnost postupu hodnoticí komise.

137. Na základě výše uvedeného Úřad uzavírá, že v rámci přezkumu hodnocení dle kritéria B2 neshledal, že by zadavatel hodnotil skutečnosti, které by nevyplývaly z obsahu nabídky navrhovatele, ani že by své hodnocení opíral o skutečnosti, které nemají oporu v zadávací dokumentaci. Úřad současně neshledal, že by zadavatel při hodnocení jednotlivých navrhovatelem identifikovaných rizik opomenul jejich relevantní části nebo je interpretoval v rozporu s jejich obsahem. Úřad přitom znovu zdůrazňuje, že není oprávněn nahrazovat hodnoticí úvahu zadavatele vlastní úvahou, ale přezkoumává pouze, zda tato úvaha vychází z obsahu nabídky a stanovených pravidel hodnocení. Úřad proto nedospěl k závěru, že by hodnoticí komise (potažmo zadavatel) při hodnocení podle kritéria B2 vybočil ze stanoveného

způsobu hodnocení; stejně tak neshledal nesoulad mezi obsahem nabídky navrhovatele, slovním hodnocením jednotlivých rizik a přiděleným bodovým hodnocením.

K HODNOCENÍ NABÍDKY NAVRHOVATELE DLE KRITÉRIA C – POHOVOR S ÚČASTNÍKEM (DÁLE JEN „KRITÉRIUM C“)

138. V rozsahu hodnocení kritéria C navrhovatel namítá nesoulad mezi hodnoticími kritérii stanovenými pro průběh pohovoru v zadávací dokumentaci a výsledným bodovým hodnocením. Tuto námitku navrhovatel vztahuje ke dvěma dílčím cílům, tj. „Prezentační a komunikační dovednosti“ a „Schopnost orientace v problematice předmětu plnění a pohotové reakce“.

139. Ke způsobu hodnocení nabídek dle kritéria hodnocení C je v bodu 28.8 zadávací dokumentace uvedeno následující:

„**C/ Pohovor s účastníkem**. (...) Zadavatel vymezuje v tomto hodnotícím kritériu následující cíle, resp. požadavky:

(i) ***Přesvědčivost a argumentace, stručnost v kombinaci s dominantními informacemi;***

(ii) ***Erudice a osobní účast na plnění služeb;***

(iii) ***Prezentační a komunikační dovednosti;***

(iv) ***Schopnost vyjádřit, prezentovat a podřadit zkušenosti nabyté z předchozího plnění ve prospěch Zadavatele;***

(v) ***Schopnost orientace v problematice předmětu plnění a pohotové reakce.***

Otázky budou vedoucímu realizačního týmu pokládány pro naplnění cílů, resp. požadavků Zadavatele z následujících okruhů:

(i) ***Proč právě Dodavatel by měl být vybrán jako nejvhodnější poskytovatel služeb;***

(ii) ***V čem Dodavatel spatřuje svůj hlavní přínos pro Zadavatele a jak se orientuje v problematice;***

(iii) ***Jaké zkušenosti deklarované v Nabídce jej ovlivnily a jak mohou přispět ke kvalitě služeb pro Zadavatele.***

(...) Předmětem hodnocení (...) bude pohovor s Dodavatelem v okruhu výše definovaných témat. Komise (...) bude posuzovat, zda a jak v rámci pohovoru naplnil Dodavatel definované cíle, tedy zda jeho projev byl srozumitelný, jeho argumentace přesvědčivá, na jaké úrovni jsou jeho prezentační a komunikační dovednosti, a zda je schopen dominantními a ověřitelnými informacemi prezentovat svou přidanou hodnotu pro Zadavatele.

Výsledky pohovorů s vedoucím realizačního týmu budou v části tohoto dílčího hodnotícího kritéria hodnoceny následujícím způsobem:

Body	*Odůvodnění*
10	*Odpovědi přesvědčivě naplňují stanovený cíl a přináší vysokou míru jistoty ve vysoce kvalitní plnění.* *Tvrzení jsou podepřena vhodnými, ověřitelnými a relevantními důkazy, které jsou zároveň přesvědčivé.*

8	*Odpovědi naplňují stanovený cíl a přináší vyšší než průměrnou míru jistoty ve velmi dobré a kvalitní plnění.* *Tvrzení jsou podepřena vhodnými, ověřitelnými a relevantními důkazy, nelze je ale hodnotit jako vysoce kvalitní anebo přesvědčivé.*
5	*Odpovědi odpovídají stanovenému cíli (jsou relevantní), avšak jsou příliš obecného rázu, bez přesvědčivých tvrzení a důkazů.* *Prohlášení jsou méně přesvědčivá a důvěryhodná, a především obecná. Prohlášení Dodavatele jsou přesvědčivá a důvěryhodná, avšak obecná. Jen některá tvrzení jsou podepřeny převážně vhodnými, ověřitelnými a relevantními důkazy.*
1	*Odpovědi ve vztahu k vytyčenému cíli odpovídají požadavkům zadavatele s výhradami.* *Prohlášení jsou nekonkrétní či vnitřně rozporná. Tvrzení nejsou podepřena vhodnými, ověřitelnými a relevantními důkazy.*

(...)"

140. V příloze č. 3 oznámení o výběru je ve vztahu k hodnocení nabídky navrhovatele dle kritéria C, v rozsahu cíle „**Prezentační a komunikační dovednosti**" uveden tento „Doprovodný text":

„Zástupce jakožto vedoucí týmu projevil schopnost komunikace důrazem na konkrétní, ověřitelné a dominantní informace. Zástupce měl srozumitelný projev, místy však u některých dotazů méně stručný, důraz na dominantní informace však byl zaměřen do celé délky pohovoru, přičemž časový rozsah nebyl výrazně překročen či nedočerpán. Zástupce projevil svou orientaci v problematice a zaměření se předmět plnění, nicméně byla v přednesu upřednostňována témata veřejného investování na úkor práva nemovitostí a developmentu."

V rozsahu daného cíle bylo nabídce navrhovatele přiděleno **8 bodů**.

141. Navrhovatel k uvedenému hodnocení daného cíle namítá, že byl bodově znevýhodněn za to, že vedoucí realizačního týmu byl *„místy méně stručný"*, což navrhovatel interpretuje tak, že vedoucí realizačního týmu hovořil obsáhle a se zaměřením na dominantní informace. Hodnocení v této části tak navrhovatel považuje za netransparentní a nepřezkoumatelné.

142. Z bodu 28.8 zadávací dokumentace je zřejmé, že pro přiznání 10 bodů musí být projev účastníka zcela excelentní a bezvýhradně naplňovat stanovený cíl. Naopak hodnocení 8 body odpovídá velmi dobrému výkonu, který však zcela nedosahuje kvality předpokládané pro nejvyšší bodové hodnocení. V doprovodném textu hodnoticí komise zřetelně popsala, v čem výkon navrhovatele dosáhl vysoké kvality (srozumitelný projev, důraz na konkrétní a ověřitelné informace) a v čem konkrétně byl spatřován nedostatek (méně stručný projev). Úřad připouští, že méně stručné odpovědi samy o sobě nemusí znamenat špatnou kvalitu projevu, avšak zcela zjevně snižují míru „excelence", která je dle zadávací dokumentace vyžadována pro přiznání nejvyššího bodového hodnocení. Stručnost v prezentačním projevu znamená schopnost předat podstatné informace efektivně a bez nadbytečných odbočení, což je obecný kvalitativní parametr komunikačních dovedností. Pokud je účastník místy „méně stručný", znamená to, že sdělení nebylo zcela optimálně strukturované, a tím nesplňovalo předpoklad vysoké míry prezentační efektivity požadované pro excelentní hodnocení. Takový dílčí nedostatek proto legitimně odůvodňuje rozdíl mezi velmi dobrým a zcela excelentním výkonem. Lze proto dovodit, že

komise hodnotila výkon navrhovatele jako velmi dobrý, nikoliv však excelentní, což odpovídá přiznanému hodnocení 8 bodů. Vzhledem k uvedenému Úřad nedospěl k závěru vzbuzujícímu pochyby ohledně přezkoumatelnosti či transparentnosti provedeného hodnocení a plně odpovídá logice stanovené bodové škály.

143. V příloze č. 3 oznámení o výběru je ve vztahu k hodnocení nabídky navrhovatele dle kritéria C, v rozsahu cíle „**Schopnost orientace v problematice předmětu plnění a pohotové reakce**“ uveden následující „Doprovodný text“:

„Přes spolehlivě prokázanou míru odbornosti a osobní účasti zástupce hovořil hlavně o oblasti veřejného investování. Další hlavní témata předmětu této části VZ, tj. právo nemovitostí a právo stavební zůstávala spíše na okraji pozornosti či zcela nepovšimnuta. V tomto ohledu je nutné dle názoru komise hodnotit úroveň reakcí spíše jako průměrnou.“

V rozsahu daného cíle bylo nabídce navrhovatele přiděleno **5 bodů**.

144. K uvedenému hodnocení daného cíle navrhovatel namítá, že byl bodově znevýhodněn z důvodu, že se během pohovoru nevěnoval širšímu spektru právních odvětví a převážnou část své prezentace zaměřil na oblast veřejného investování, zatímco právo nemovitostí a právo stavební zmínil pouze okrajově. Dle názoru navrhovatele je právo veřejného investování samotnou podstatou dané části veřejné zakázky, a proto uvedenou výtku považuje za neopodstatněnou a v rozporu s předmětem veřejné zakázky.

145. Z citovaného doprovodného textu je zřejmé negativní hodnocení projevu navrhovatele v tom směru, že projev navrhovatele vykazoval tematickou nevyváženost, jelikož se zaměřil převážně na oblast veřejného investování, zatímco další podstatné části předmětu veřejné zakázky byly zastoupeny pouze okrajově. V této souvislosti Úřad připomíná, že podle bodu 6.1.1 zadávací dokumentace je předmětem šetřené části rámcové dohody „[p]*oskytování právních služeb v oblasti občanského, obchodního a správního práva, a to zejména v souvislosti s právními vztahy k nemovitostem, změnami vlastnických práv, věcnými právy a služebnostmi k nemovitostem (...) stavebním a územním řízení (...) a jinými souvisejícími typy správního řízení (...) právní služby v oblasti práva veřejného investování (...)*“ Vzhledem k této šíři předmětu plnění rámcové dohody považuje Úřad za zcela přiměřené, že hodnoticí komise ve svém hodnoticím úsudku zohlednila, zda prezentace navrhovatele reflektovala více z uvedených oblastí, či se zaměřila pouze na jednu oblast. K námitce navrhovatele, že „veřejné investování“ je samo o sobě jádrem předmětu, Úřad uvádí, že ze zadávací dokumentace je zřejmé, že předmět rámcové dohody výslovně zahrnuje i další oblasti (zejména právo nemovitostí a stavební právo). Negativní hodnocení toho, že se navrhovatel těmto oblastem ve svém projevu nevěnoval, proto nelze považovat za nedůvodné. Hodnoticí komise tak přesvědčivě vysvětlila, proč považovala naplnění tohoto cíle za pouze průměrné a proč nemohla takový projev hodnotit jako nadprůměrný. Tomu odpovídá i přidělené bodové hodnocení ve výši 5 bodů.

146. Pro úplnost Úřad odkazuje na závěry předsedy Úřadu v druhostupňovém rozhodnutí, podle nichž Úřad v prvostupňovém rozhodnutí námitky proti hodnocení v části kritéria C posoudil správně.

147. Úřad na základě výše uvedeného uzavírá, že ve vztahu ke slovnímu hodnocení nabídky navrhovatele dle dílčích cílů „Prezentační a komunikační dovednost“ a „Schopnost orientace v problematice předmětu plnění a pohotové reakce“ porušení zákona neshledal.

K namítané existenci dvou rozhodnutí o výběru dodavatelů

148. Z dokumentace o zadávacím řízení plyne, že zadavatel po provedeném hodnocení rozhodl o výběru dodavatelů a tuto skutečnost sdělil účastníkům prostřednictvím původního oznámení o výběru, v jehož textu je uvedeno, že *„Zadavatel rozhodl dne 14. 7. 2025 o výběru dodavatele (...) a své rozhodnutí (...) oznamuje (...)“* Zadavatel následně rozhodl o zrušení původního oznámení o výběru a odeslal nové oznámení o výběru, v jehož textu je uvedeno, že *„rozhodl dne 10. 11. 2025 o výběru dodavatele (...) a své rozhodnutí (...) oznamuje (...)“* Navrhovatel z uvedeného v návrhu dovozuje, že vedle sebe existují dvě rozhodnutí o výběru dodavatelů, což podle jeho názoru zakládá nejasnost, nečitelnost a netransparentnost postupu zadavatele. Současně navrhovatel namítá, že zrušení toliko původního oznámení o výběru (a nikoliv i samotného původního rozhodnutí o výběru dodavatelů) je vnitřně rozporné a v rozporu se zásadou transparentnosti dle § 6 zákona.

149. K uvedené námitce Úřad nejprve v obecné rovině uvádí, že rozhodnutí o výběru dodavatele představuje akt, který sám o sobě vůči účastníkům řízení nevyvolává žádné právní účinky. Právní účinky vznikají až prostřednictvím doručeného oznámení o výběru dodavatele, kterým zadavatel výsledek formálně sděluje účastníkům zadávacího řízení, a od jehož data doručení počíná běžet lhůta pro podání námitek proti tomuto úkonu zadavatele. Za vybraného dodavatele tak lze považovat pouze takového dodavatele, jehož výběr zadavatel účastníkům zadávacího řízení oznámil, nikoli dodavatele, o němž zadavatel pouze interním dokumentem rozhodl, že bude vybrán.

150. K povaze rozhodnutí o výběru dodavatele se Úřad již v minulosti vyjádřil např. v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0227/2022/VZ ze dne 22. 6. 2022 tak, že *„(...) rozhodnutí a oznámení o výběru dodavatele (...) nelze ztotožňovat“* či v rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0287/2022/VZ ze dne 31. 8. 2022, v němž Úřad uvedl, že „[r]*ozhodnutí je interním aktem zadavatele, který je dokončen a je účinný vůči účastníků zadávacího řízení až okamžikem, kdy je oznámeno“*, k čemuž Úřad v daném rozhodnutí doplnil, že až od doručení oznámení o výběru dodavatele se odvíjí možnost dodavatelů podat zadavateli kvalifikované námitky.

151. V šetřeném případě zadavatel rozhodnutím ze dne 7. 10. 2025 zrušil původní oznámení o výběru, čímž fakticky navrátil zadávací řízení do stavu, v němž z pohledu jeho účastníků nebyl vybrán žádný dodavatel. Na tom nic nemění skutečnost, že zadavatel výslovně neuvedl, že ruší rovněž své interní rozhodnutí o výběru dodavatelů. Z postupu zadavatele je zcela evidentní, že nově vyhotovil oznámení o výběru, které opětovně zaslal účastníkům zadávacího řízení. Z hlediska právních účinků vůči účastníkům zadávacího řízení považuje Úřad za stěžejní to, že došlo ke zrušení původního oznámení o výběru (viz rozhodnutí zadavatele ze dne 7. 10. 2025) a následně zadavatel prostřednictvím nového oznámení o výběru seznámil účastníky zadávacího řízení o provedeném opětovném výběru. Za této situace proto nelze přisvědčit tvrzením navrhovatele o nečitelném, nejasném či netransparentním postupu zadavatele. Zadavatel, dle přesvědčení Úřadu, zcela jednoznačně popsal a zachytil své úkony týkající se opětovného (vy)hodnocení nabídek účastníků. Účastníkům zadávacího řízení muselo být zcela zřejmé, že po zrušení původního oznámení o výběru (o němž byli výslovně informováni) došlo k výběru dodavatele výhradně prostřednictvím následně doručeného (nového) oznámení o výběru. Za daného stavu věci tak nemůže být pochyb o tom, který úkon zadavatele představoval rozhodnutí o výběru dodavatelů a které oznámení bylo způsobilé vyvolat právní účinky vůči účastníkům zadávacího řízení. Ostatně i z jednání samotného

navrhovatele je zcela evidentní, že byl schopen řádně vyhodnotit, který úkon je pro obranu jeho práv relevantní, když veškeré své procesní úkony nyní odvíjí od nového oznámení o výběru.

152. Úřad uzavírá, že rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatelů má povahu interního aktu zadavatele a samo o sobě vůči účastníkům zadávacího řízení právní účinky nevyvolává, a tudíž námitka navrhovatele o netransparentním postupu zadavatele v důsledku paralelní existence dvou interních rozhodnutí zadavatele o výběru dodavatelů není důvodná.

153. Pro úplnost Úřad odkazuje na druhostupňové rozhodnutí, v němž předseda Úřadu vyjádřil souhlas s odůvodněním závěrů Úřadu v prvostupňovém rozhodnutí týkajících se dílčí námitky proti dvěma vydaným rozhodnutím o výběru dodavatelů. Podle předsedy Úřadu je jasné, že došlo ke zrušení původního oznámení a vyhotovení nového oznámení o výběru dodavatelů, přičemž o krocích zadavatele nemůže být pochyb.

K namítané nemožnosti opakování hodnocení nabídek

154. Navrhovatel v podaném návrhu vyjádřil názor, že zadavatel porušil zásadu transparentnosti i vlastní zadávací podmínky, když dodatečně upravoval („precizoval“) slovní odůvodnění již jednou přiděleného bodového hodnocení. Tímto postupem pak byl podle navrhovatele fakticky popřen princip anonymního hodnocení, neboť úpravy byly prováděny již při znalosti totožnosti jednotlivých účastníků. Navrhovatel se proto domnívá, že zadávací řízení nelze napravit jinak než jeho zrušením.

155. K uvedené námitce navrhovatele Úřad uvádí, že mezi účastníky zadávacího řízení není sporu, že po zrušení původního oznámení o výběru zadavatel zaslal navrhovateli nové oznámení o výběru, jehož příloha č. 3 se v určitých částech liší od přílohy obsažené v původním oznámení. Ostatně úpravu slovního hodnocení zadavatel avizoval v rozhodnutí o zrušení původního rozhodnutí o výběru, v němž tento úkon odůvodnil tím, že *„v rámci přezkumného řízení k námitkám dodavatele opětovně posoudil zpracované odůvodnění provedeného hodnocení nabídek a seznal, že některé dílčí prvky odůvodnění výběru dodavatele mohou zavdávat příčiny k pochybnostem ohledně provedeného hodnocení nabídek“* s tím, že tak činí mj. *„pro (…) nápravu dílčích nepřesností odůvodnění výběru“.*

156. Jestliže tedy došlo k úpravě uvedené přílohy oznámení o výběru obsahující slovní a bodové hodnocení nabídky navrhovatele, je zřejmé, že lze hovořit o novém provedení hodnocení nabídek. Obecně lze konstatovat, že zadavatel je oprávněn přistoupit k novému hodnocení nabídek, například zjistí-li nedostatky v jeho původním průběhu či výstupech tohoto úkonu. V zadávacím řízení, v němž je – i s ohledem na obsah zadávacích podmínek – kladen důraz na anonymní hodnocení, jako je tomu v šetřeném případě (kdy zadavatel v bodu 28.7 zadávací dokumentace ve vztahu ke kritériu B mj. stanovil, že *„Hodnocení v rámci tohoto dílčího hodnotícího kritéria bude anonymní“*), je však takový postup již svou povahou značně problematický. Za nepřípustný by bylo možno označit zejména postup, kdy by v rámci nového hodnocení došlo ke změně samotného bodového hodnocení, či dodatečnému vytváření zcela nového hodnoticího úsudku měnícího závěry učiněné v rámci anonymního hodnocení, neboť takový zásah by byl v přímém rozporu s požadavkem transparentnosti i s podmínkou anonymizace stanovenou zadávací dokumentací.

157. Z teoretického hlediska je nutno uvést, že v případě, kdy by v rámci nového hodnocení skutečně došlo ke změně výsledku hodnocení či k úpravě přidělených bodů v situaci, kdy je již známa identita jednotlivých účastníků řízení, jednalo by se o zásah do zásady transparentnosti.

Změna hodnocení provedená až po zániku anonymizace by totiž objektivně zakládala riziko, že hodnoticí úsudek mohl být ovlivněn znalostí totožnosti dodavatele, což by bylo se zadávacími podmínkami i s pravidly, které lze v tomto kontextu dovodit ze zákona neslučitelné. V posuzovaném případě však z porovnání obou příloh (nové a původní) č. 2 oznámení o výběru obsahujících celkové bodové hodnocení nabídek dle všech kritérií hodnocení A, B a C (ve vztahu ke kritériím B a C navíc s výčtem dílčích bodů v rámci daného kritéria) jednoznačně plyne, že po novém hodnocení nabídek zůstalo bodové hodnocení všech nabídek zcela totožné jako při původním anonymním hodnocení. Co se týče slovního odůvodnění hodnocení, je třeba zdůraznit, že navrhovatel v podaném návrhu sám označuje změnu slovního hodnocení jako „úpravu“ a „precizování“, aniž by se blíže vyjadřoval k povaze změn. Navrhovatel přitom netvrdí, že by nějakou konkrétní úpravou došlo ke změně podstaty či závěrů původního hodnocení a nereaguje ani na argument zadavatele v rozhodnutí o námitkách, podle něhož „*bylo provedeno pouze několik málo okrajových a zpřesňujících úprav doplňkového textu bez jakéhokoliv (byť potenciálního) dopadu do celkového výsledku*“. Z textu návrhu vyplývá, že navrhovatel vylučuje samotnou možnost jakékoli úpravy slovního odůvodnění (bez ohledu na to, zda úpravou došlo ke změně věcného hodnocení nabídek). Požadavek na anonymní hodnocení však neznamená, že slovní popis hodnoticího úsudku musí zůstat beze změny i tehdy, jde-li pouze o jazykové či formulační zpřesnění, které nijak nezasahuje do obsahu posouzení a hodnocení, a nemá tedy vliv na přidělené body. Podstatné je zachování věcného výsledku hodnocení, nikoli neměnnost každého původního slovního vyjádření. Zadavatel je přitom povinen přidělené bodové hodnocení ve vztahu k obsahu jednotlivých nabídek řádně odůvodnit, a případné pečlivější slovní odůvodnění tak může představovat legitimní prostředek k naplnění požadavků transparentnosti a přezkoumatelnosti jeho postupu. Úřad současně akcentuje, že již ze samotného úkonu zadavatele v podobě zrušení oznámení o výběru ze dne 7. 10. 2025 se výslovně podává, že zadavatel hodlá toliko precizovat slovní odůvodnění provedeného hodnocení. Z daného úkonu zadavatele a jeho odůvodnění tak lze dojít k závěru, že zadavatel nehodlal jakkoliv nově přidělovat body jednotlivým nabídkám, nýbrž hodlal lépe uchopit slovní odůvodnění již provedeného hodnocení, aby nevznikaly pochybnosti o tom, proč té či které nabídce bylo přidělené dané bodové ohodnocení.

158. Pokud tedy navrhovatel netvrdí, že by úpravou přílohy č. 3 oznámení o výběru došlo ke změně hodnoticího úsudku, a brojí pouze proti samotné možnosti provést jakoukoli úpravu slovního odůvodnění, je třeba uvést, že takový výklad nemá oporu ani v zákoně, ani v zadávacích podmínkách. Úpravy stylistického či vysvětlujícího charakteru nejsou samy o sobě v rozporu se zásadou transparentnosti, pokud nemění obsah hodnotícího úsudku a nemají vliv na bodové hodnocení.

159. Úřad proto konstatuje, že byť bylo nové hodnocení provedeno v okamžiku, kdy již byla známa identita účastníků, z podaného návrhu se nepodávají indicie, že by se jednalo se o postup, který by odporoval zásadě transparentnosti. Požadavek navrhovatele na zrušení zadávacího řízení považuje Úřad tudíž za nedůvodný.

160. Úřad tedy uzavírá, že ve vztahu k výše uvedeným a namítaným skutečnostem ze strany navrhovatele neshledal důvody pro uložení nápravního opatření, a proto v dané části přistoupil k zamítnutí návrhu.

161. Pro úplnost Úřad odkazuje na druhostupňové rozhodnutí, v němž předseda Úřadu vyjádřil souhlas s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí týkajícím se námitek proti opakovanému hodnocení nabídek. V této souvislosti předseda Úřadu doplnil, že závěry hodnoticí komise

přetrvaly, pouze byly precizovány do formy, která dle zadavatele přesněji postihuje důvody přidělení konkrétního počtu bodů.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

162. Jak již bylo uvedeno výše, navrhovatel podanými námitkami (a posléze návrhem) brojil mj. proti skutečnosti, že mu ze strany zadavatele nebyly poskytnuty informace, na jejich základě by mohl ověřit správnost a přezkoumatelnost přidělení bodů všem účastníkům zadávacího řízení v jednotlivých hodnoticích kritériích.

163. V souvislosti s neposkytnutím požadovaných informací zadavatelem v rámci rozhodnutí o námitkách Úřad uvádí následující.

Relevantní ustanovení zákona

164. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.

165. Podle § 241 odst. 1 zákona námitky může podat dodavatel, kterému postupem zadavatele souvisejícím se zadáváním veřejné zakázky, nebo se zvláštními postupy podle části šesté hrozí nebo vznikla újma. Námitky nelze podat proti postupu zadavatele při zadávání veřejné zakázky malého rozsahu, koncese malého rozsahu podle § 178 zákona nebo sektorové veřejné zakázky podle § 158 odst. 1 zákona; to neplatí v případech, kdy zadavatel nebo jiná osoba zahájí zadávací řízení podle § 4 odst. 4 nebo 5 zákona.

166. Podle § 241 odst. 2 zákona námitky podle § 241 odst. 1 zákona se podávají písemně a lze je podat proti

   a) všem úkonům nebo opomenutím zadavatele v zadávacím řízení a zvláštnímu postupu podle části šesté, včetně stanovení zadávacích podmínek; námitky však nelze podat proti postupu podle § 109 odst. 3 zákona,

   b) volbě druhu zadávacího řízení nebo režimu veřejné zakázky, nebo

   c) postupu zadavatele, který směřuje k zadání veřejné zakázky mimo zadávací řízení v rozporu s tímto zákonem.

167. Podle § 242 odst. 1 zákona není-li dále uvedeno jinak, musí být námitky doručeny zadavateli do 15 dnů ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o domnělém porušení tohoto zákona zadavatelem; námitky nelze podat po uzavření smlouvy nebo poté, co se soutěž o návrh považuje po výběru návrhu za ukončenou.

168. Podle § 242 odst. 2 zákona námitky proti úkonům oznamovaným v dokumentech, které je zadavatel povinen podle tohoto zákona uveřejnit či odeslat stěžovateli, musí být doručeny zadavateli do 15 dnů od jejich uveřejnění či doručení stěžovateli.

169. Podle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí o odmítnutí námitek musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Dojde-li k odmítnutí námitek podle § 245 odst. 3 zákona, postačí odůvodnění ve vztahu ke splnění

podmínek pro jejich odmítnutí. Pokud zadavatel námitkám vyhoví, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.

Posouzení věci Úřadem

170. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že námitky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námitky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá, a své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné.

171. Povinnost dodržet zásadu transparentnosti ve vztahu k rozhodnutí o námitkách je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem, aby se zadavatel v odůvodnění rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách.

172. Z § 245 odst. 1 zákona tedy vyplývá, že zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za takové (nedostatečné) obecné sdělení je možno např. považovat obecné konstatování, že se namítaného pochybení zadavatel nedopustil a námitky z toho důvodu neshledává relevantní.

173. Shora uvedené povinnosti při vyřizování námitek zákon ukládá zadavateli především z důvodu, aby si zadavatel s dodavateli případné nepochopení či neshody pramenící z postupu zadavatele primárně vyřešili mezi sebou, nikoliv až ve správním řízení před Úřadem. Uplatnění práva na veřejný (správní před Úřadem a v rámci správního soudnictví následně i soudní) přezkum zákonnosti postupu zadavatele ze strany dodavatele tak má předcházet řádné podání a vyřízení námitek, které zaručuje právo stěžovatele (budoucího potenciálního navrhovatele) na to, aby byl před podáním návrhu seznámen s přezkoumatelnou argumentací zadavatele, kterou tento reaguje na jím podané námitky. Význam rozhodnutí o námitkách spočívá v tom, že jeho prostřednictvím zadavatel seznamuje stěžovatele se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, zejména o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv.

174. Lze konstatovat, že každý účastník zadávacího řízení má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se neúspěšně bránil námitkami dle zákona (k tomuto závěru srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 As 50/2006-137 ze dne 29. 4. 2008). Právě k plnohodnotnému naplnění tohoto práva pak směřuje úprava v § 245 odst. 1 zákona.

175. Úřad připomíná, že navrhovatel v šetřeném případě v podaných námitkách brojil mj. proti tomu, že zadavatel neposkytl navrhovateli informace umožňující kontrolu přidělení bodů v jednotlivých hodnoticích kritériích. Konkrétně navrhovatel v námitkách uvedl mj. následující:

„(…) Zadavatel neposkytnul stěžovateli (a zjevně žádnému dalšímu účastníkovi zadávacího řízení) informace (standardně zadavateli uváděných v písemné zprávě o hodnocení nabídek), na základě kterých by byl stěžovatel schopen kontroly udělení dílčích bodů všem účastníkům zadávacího řízení v rámci jednotlivých hodnotících kritérií. Předmětná námitka se vztahuje ke všem hodnotícím kritériím, a to k:

a) hodnotícímu kritériu A. „Zkušenosti dodavatele", kdy zadavatel neposkytnul informace o hodnocených referenčních zakázkách ostatních účastníků zadávacího řízení, na základě kterých by mohla být provedena kontrola udělení těchto bodů ve vazbě na splnění zadávacích podmínek;

b) hodnotícímu kritériu B. „Kvalita poskytovaných služeb" (...), kdy zadavatel neposkytnul slovní ohodnocení tohoto dílčího kritéria k ostatním účastníkům zadávacího řízení ve vazbě k naplnění jednotlivých cílů stanovených zadavatelem a bez tohoto slovního hodnocení není možné provést kontrolu přidělených bodů dle zadávacích podmínek, přičemž daná skutečnost zjevně ovlivňuje okruh vybraných dodavatelů; (...)

c) hodnotícímu kritériu C. „Pohovor s účastníkem", kdy zadavatel neposkytnul slovní ohodnocení tohoto dílčího kritéria k ostatním účastníkům zadávacího řízení ve vazbě k naplnění jednotlivých cílů stanovených zadavatelem a bez tohoto slovního hodnocení není možné provést kontrolu přidělených bodů dle zadávacích podmínek, přičemž daná skutečnost tak ovlivňuje okruh vybraných dodavatelů (...)

zadavatel tedy neposkytl pro účely kontroly hodnocení nabídek takové doklady, které by umožnily řádnou vzájemnou kontrolu přidělených bodů účastníkům zadávacího řízení (...) Stěžovatel (...) zdůrazňuje, že není podstatné zda měl zadavatel jako součást oznámení o výběru poskytnout všem účastníkům zadávacího řízení

a) písemnou zprávu o hodnocení nabídek s náležitostmi dle ustanovení § 119 odst. 2 zákona tak, jak stanovuje ustanovení § 123 odst. 1 písm. a) zákona, nebo

b) jiné (obdobné) doklady obsahující informace o hodnocení nabídek umožňující přezkoumání závěrů o hodnocení nabídek.

Stěžovatel namítá, že zadavatel (...) rezignoval na poskytnutí jakýchkoliv dokladů či informací, které by přezkoumání postupu hodnotící komise/zadavatele při hodnocení nabídek vůbec umožňovaly (...)"

176. V rozhodnutí o námitkách zadavatel na shora uvedené reagoval následovně: *„Zadavatel stěžovateli sděluje, že **požadovanou zprávou o hodnocení nabídek poskytnout nelze, neboť takovým dokumentem Zadavatel nedisponuje**. Zadavatel v rámci zadávací dokumentace uvedl, že postupuje pouze podle pravidel tam výslovně stanovených. Povinné využití postupů pro nadlimitní režim dle části čtvrté ZZVZ tedy Zadavateli stanoveno není, Zadavatel není skutečně povinen k sestavování protokolů a dokumentů podle § 119 ZZVZ (...) Stěžovatel v podaných námitkách (...) se (...) dovolává i pravidel, která v zadávací dokumentaci uvedena nejsou. Zadavatel v čl. 5 zadávací dokumentace (...) zvolil kombinaci postupů vycházejících volně z pravidel stanovených ZZVZ pro nadlimitní otevřené řízení a jednací řízení s uveřejněním. Veškerá pravidla průběhu zadávacího řízení a podmínky účasti jsou však závazně stanovena pouze v zadávací dokumentaci, není-li tamtéž výslovně uvedeno jinak. Uvedené vymezení znamená především volnou inspiraci v uvedených postupech, nicméně z formulace nelze jakkoliv dovodit závaznost postupu či dobrovolné se podřízení takovým pravidlům (...)"*

177. Z uvedeného je zřejmé, že navrhovatel v rámci podaných námitek vyjádřil nesouhlas s postupem zadavatele, když mu neposkytl podrobnější informace o hodnocených údajích

a slovní hodnocení ostatních nabídek. Fakticky tedy navrhovatel podanými námitkami požadoval poskytnutí podkladů umožňujících přezkoumání hodnocení, ač to neformuloval explicitní žádostí; opakovaně totiž zdůrazňuje, že mu zadavatel „*neposkytnul informace umožňující kontrolu přidělení bodů*“, detailně popisuje, které konkrétní informace k jednotlivým kritériím mu chybí, a dokonce uvádí, že zadavatel „*rezignoval na poskytnutí jakýchkoliv dokladů či informací*“, které by kontrolu hodnocení umožnily. Tato argumentace nevyhnutelně implikuje, že navrhovatel chce tyto podklady získat. Navíc navrhovatel výslovně připouští, že podklady mohou mít jakoukoliv formu (*„písemná zpráva“* nebo *„jiné obdobné doklady“*), což potvrzuje, že jeho požadavek směřuje k obsahu, nikoli k formě dokumentu. Navrhovatel tedy o konkrétní typ dokumentu nežádal – žádal materiálně o informace nezbytné k přezkumu hodnocení.

178. Ačkoli se zadavatel k dané námitce vyjádřil (byť se v rozhodnutí o námitkách zaměřil na důvody, pro které nemůže navrhovateli poskytnout zprávu o hodnocení nabídek, a již se podrobněji nevyjádřil k alternativní žádosti o jiné doklady obsahující informace o hodnocení nabídek umožňující přezkoumání závěrů o hodnocení nabídek), v kontextu šetřeného případu nelze přehlížet závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku č. j. 3 As 109/2022-81 ze dne 18. 6. 2024 (týkajícím se postupu ve zjednodušeném režimu), v němž soud judikoval, že *„[ú]častníci řízení mají mít možnost seznámit se s informacemi, které zadavatel porovnával v rámci jednotlivých nabídek a které následně hodnotil. Těmito informacemi však nejsou celé právní rozbory a citace z nich, nýbrž jejich zásadní obsah, tj. výstupy a data z nich. Požadavek znalosti dalších informací jde již nad rámec zásady transparentnosti.“*

179. S odkazem na druhostupňové rozhodnutí Úřad konstatuje, že v návaznosti na tento dílčí závěr existují jen dvě možnosti. Buď tedy mají účastníci zadávacího řízení právo na informace o hodnocených údajích už v oznámení o výběru, nebo (s ohledem na specifika zjednodušeného režimu) až v rozhodnutí o námitkách. V jednom z těchto případů to tak ale musí být. Citovaný rozsudek nedovoluje žádnou jinou interpretaci. Úřad přitom poznamenává, že ačkoli výsledek rozsudku zní ve prospěch tamního zadavatele, neznamená to, že by z něj uvedený závěr neplynul. Soud v daném rozsudku jasně konstatoval, s jakými informacemi o hodnocených údajích se účastníci zadávacího řízení mohou seznámit. Skutečnost, že soud blíže nespecifikoval, co je zásadním obsahem dokumentů, neznamená, že k možnosti dodavatelů je získat snad nemá dojít.

180. Uvedený závěr je tedy třeba respektovat a Úřad jej považuje za určující pro posouzení nyní projednávané věci, neboť za situace, kdy zadavatel není ve zjednodušeném režimu povinen vyhotovovat zprávu o hodnocení nabídek s náležitostmi dle § 119 zákona (nevyhradí-li si tak v zadávacích podmínkách), tj. včetně popisu hodnocených údajů, by se úkon zadavatele spočívající ve výběru dodavatele stal pro účastníky zadávacího řízení *de facto* nerozporovatelným, resp. „nenámitkovatelným“, pokud by tito (jakožto znalí poměrů na relevantním trhu) neměli možnost seznámit se s hodnocenými údaji. Jinak řečeno, zadavatelé sice nejsou ve zjednodušeném režimu povinni vyhotovovat zprávu o hodnocení nabídek s uvedením příslušných údajů (k tomu též odůvodnění výroku I. tohoto rozhodnutí), avšak jsou bezpochyby povinni dodržovat základní zásady zadávání veřejných zakázek, tj. mj. zásadu transparentnosti, pro jejíž naplnění je, jak judikoval Nejvyšší správní soud, nezbytné, aby účastníci zadávacího řízení měli možnost se seznámit s informacemi, které zadavatel porovnával v rámci jednotlivých nabídek a tyto následně hodnotil. Za situace, kdy zadavatel není ve zjednodušeném režimu povinen vyhotovovat zprávu o hodnocení nabídek

s náležitostmi dle § 119 zákona a současně požadavky na odůvodnění výběru dodavatele dle § 50 zákona jsou dle rozhodovací praxe předsedy Úřadu snížené oproti požadavkům na odůvodnění výběru dodavatele dle § 123 zákona, jedinou možností, jak může zadavatel dostát zásadě transparentnosti (i v kontextu shora uvedeného judikátu), je pak to, že informace o hodnocených údajích poskytne účastníkovi zadávacího řízení v rozhodnutí o námitkách (požádá-li účastník o tyto údaje prostřednictvím podaných námitek), aby ten mohl na jejich základě posléze zvážit svůj další postup v dané věci. Neučiní-li tak zadavatel, je nutno takový postup shledat v přímém rozporu s judikovaným závěrem Nejvyššího správního soudu, a tedy mj. se zásadou transparentnosti.

181. V šetřeném případě je z námitek navrhovatele zřejmý požadavek na poskytnutí hodnocených údajů a slovního hodnocení ostatních účastníků zadávacího řízení v rámci kritérií A, B a C. Zadavatel povinen – za účelem naplnění zásady transparentnosti a zajištění přezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách – poskytnout navrhovateli porovnávané informace z nabídek, které hodnotil. Zadavatel tak však neučinil, čímž zatížil rozhodnutí o námitkách vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Nelze totiž opomenout, že způsob vypořádaní podaných námitek zadavatelem určuje i další postup stěžovatele, tj. rozhodnutí, zda stěžovatel podá v dané věci k Úřadu návrh na zahájení správního řízení (s nimž je rovněž spojena povinnost složení kauce v příslušné výši). Za situace, kdy rozhodnutí o námitkách neobsahuje informace (zde tedy konkrétní údaje k hodnoceným zkušenostem a slovní hodnocení ve vztahu ke kvalitě poskytovaných služeb a k pohovoru s ostatními účastníky), na jejichž základě stěžovatel může učinit kvalifikované rozhodnutí o dalším postupu, nelze takové rozhodnutí zadavatele o námitkách označit za řádně odůvodněné.

182. V uvedené souvislosti Úřad připomíná, že jako součást oznámení o výběru byly navrhovateli poskytnuty toliko informace o bodovém hodnocení ostatních nabídek (obsah oznámení o výběr podrobněji viz odůvodnění výroku I. tohoto rozhodnutí výše). Žádné další informace zadavatel jako součást oznámení o výběru či rozhodnutí o námitkách navrhovateli neposkytl. Je zároveň nepochybné, že zadavatel s určitými podklady v rámci hodnocení pracoval a musel jimi disponovat – ve vztahu ke kritériu A šlo o soupisy referenčních zakázek jednotlivých účastníků, předložené prostřednictvím vyplněné přílohy č. 3a zadávací dokumentace. Ve vztahu ke kritériím B a C pak zadavatel disponoval slovním hodnocením ke každé z nabídek, která jsou obsahem příloh č. 3 oznámení o výběru (jak vyplývá z vyjádření zadavatele k návrhu). Pokud zadavatel navrhovateli neposkytl ani slovní hodnocení ostatních účastníků (ačkoliv jím prokazatelně disponoval), dostal navrhovatele do zásadního informačního deficitu (Úřad přitom nikterak nepředjímá, v jaké formě – či zda právě například zpřístupněním příloh č. 3 oznámení o výběru ostatních účastníků – měl zadavatel navrhovateli nezbytné informace poskytnout; je totiž na zadavateli, jakým způsobem dostojí požadavku ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu na poskytnutí zadavatelem porovnávaných a hodnocených informací). Z pohledu navrhovatele tak objektivně nebylo možné účinně namítat nerovné zacházení, když neměl přístup k informacím o hodnocení ostatních nabídek a nemohl plně ověřit, zda zadavatel přistoupil k hodnocení v souladu se zákonem a zadávacími podmínkami. Stejně tak nebylo možné namítat případnou neakceptaci nebo chybné vyhodnocení referenčních zakázek, protože navrhovatel neměl informace o tom, jaké informace o referenčních zakázkách zadavatel hodnotil. Faktická nepřístupnost těchto informací tedy navrhovateli odňala možnost kvalifikovaně posoudit postup zadavatele a bránit se proti potenciálním nesrovnalostem či nerovnému přístupu, což je v rozporu se zásadou transparentnosti. Skutečnost, že zadavatel ani na základě podaných námitek neposkytl žádné

informace o porovnávaných a hodnocených údajích – a to ani ve formě příloh č. 3 oznámení o výběru vztahujících se k ostatním účastníkům – znemožnila přezkum hodnocení a popřela samotný smysl transparentního vypořádání námitek.

183. S odkazem na druhostupňové rozhodnutí Úřad doplňuje, že jak vyplynulo z odůvodnění k výroku I tohoto rozhodnutí, zadavatel nemusí dodržet při odůvodnění výběru dodavatele stejný standard přezkoumatelnosti a transparentnosti, protože to s ohledem na povahu zjednodušeného režimu zkrátka není zákonem vyžadováno. Současně ale nemůže být a není nijak omezen přezkum takového úkonu a dodavatel je oprávněn se proti němu bránit. Námitky, které proti takovému úkonu zadavatele může dodavatel podat, ale zjevně musí odpovídat snížené míře informací, které zadavatel musí uvést v oznámení o výběru. Proto není možné na ně klást stejné požadavky na konkrétnost jako u běžných námitek.

184. Po samotných námitkách dodavatele proti oznámení o výběru přichází v úvahu dvě možné cesty, jak s nimi naložit. První z nich je ta, kterou zvolil zadavatel v tomto případě. Tato cesta znamená, že nedojde k fakticky žádné konkrétní odpovědi na námitky, dodavatel se nedostane k dalším informacím a žádným způsobem už nemůže vlastními tvrzeními zpochybnit výběr dodavatele před Úřadem. Jediné, co by teoreticky mohl udělat, je podat návrh k Úřadu, který by mohl být nadán pravomocí přezkoumat postup zadavatele i bez těchto vlastních tvrzení navrhovatele, protože ten je ani předložit nemohl.

185. Nelze však souhlasit s tím, že v každém případě stačí, že jsou údaje zachyceny v dokumentaci o zadávacím řízení a má je k dispozici zadavatel i dozorový orgán. Tímto přístupem by totiž fakticky došlo k vyloučení jakékoliv kontroly ze strany ostatních účastníků zadávacího řízení, což jde zcela proti smyslu zákona a zachování možnosti obrany dodavatelů proti postupu zadavatele. Taková situace může nastat pouze tehdy, pokud žádný z účastníků zadávacího řízení nepodá proti postupu zadavatele při výběru dodavatele námitky. V takovém případě postačí míra přezkoumatelnosti a transparentnosti rozhodná právě pro tento úkon.

186. Přezkumná pravomoc Úřadu přitom nemůže nahradit možnost obrany dodavatele proti postupu zadavatele, kterou disponují účastníci zadávacího řízení. Úřad se samozřejmě může zabývat postupem zadavatele z moci úřední, to ale nijak nesnižuje nároky na transparentnost ve vztahu k účastníkům zadávacího řízení. Nelze souhlasit ani s případným konkrétním přezkumem Úřadu v návaznosti na obecný návrh navrhovatele. Předmět řízení je vymezen právě návrhem a navrhovatel jej ve vztahu k hodnoceným údajům mohl vymezit v podstatě jen tak, že poukáže na nezpřístupnění údajů a obecně označí, proč si myslí, že mohlo dojít k porušení zákona. Úřad nemůže návrh překročit a nesprávný postup zadavatele nahradit vlastní přezkumnou činností. Možnost, že v konečném důsledku bude muset Úřad sám přezkoumat postup zadavatele při hodnocení, není důvodem pro vyloučení námitkové fáze přezkumu postupu zadavatele.

187. Zadavatel tedy měl navrhovateli poskytnout požadované údaje. Navrhovatel nemusí iniciovat návrhový přezkum u Úřadu a může se spokojit s danými údaji, které mu odpoví na jeho pochybnosti. Pokud ale chce namítat skutečnosti, které zjistil z poskytnutých údajů, jde o postup, který zákon zná a umožňuje ve svém § 251 odst. 4. Toto ustanovení řeší návrhovou koncentraci vůči navrhovateli a říká, že Úřad přihlédne k novým skutečnostem uvedeným v návrhu pouze tehdy, pokud jde o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli. Uvedená situace je přesně tento případ, protože dodavatel se až v rozhodnutí o námitkách dozví konkrétní skutečnosti o hodnocených údajích. Navrhovatel má pak následně možnost podat návrh k Úřadu, a to včetně namítání nových skutečností, které budou vycházet

z tvrzení dle původních námitek a poskytnutých údajů. Úřad je povinen takový návrh meritorně přezkoumat.

188. Správnou je tedy druhá varianta, ve které zadavatel dodavateli poskytne požadované údaje. Dodavatel samozřejmě nemusí iniciovat návrhový přezkum u Úřadu a může se spokojit s danými údaji, které mu odpoví na jeho pochybnosti. Pokud ale chce namítat skutečnosti, které zjistil z poskytnutých údajů, jde o postup, který zákon zná a umožňuje ve svém § 251 odst. 4. Toto ustanovení řeší návrhovou koncentraci vůči navrhovateli. Stanoví, že Úřad přihlédne k novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti námitkám pouze tehdy, pokud jde o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli. To je přesně tento případ, protože dodavatel se až z rozhodnutí o námitkách dozví konkrétní skutečnosti o hodnocených údajích. Navrhovatel má pak následně možnost podat návrh k Úřadu, a to včetně namítání nových skutečností, které budou vycházet z tvrzení dle původních námitek a poskytnutých údajů. Úřad je povinen takový návrh meritorně přezkoumat.

189. Uvedené neznamená, že poskytnutými skutečnostmi musí být samotné nabídky. Ve smyslu výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu je nutné poskytnout zásadní obsah hodnocených údajů. Je na zadavateli, aby vyhodnotil, jaké informace jsou v tomto případě důležité pro zajištění přezkoumatelnosti jeho úkonu. Je však zřejmé, že dosud poskytnuté informace k tomu nestačí. Platí tedy, že zadavatel byl povinen navrhovateli poskytnout informace, které porovnával v rámci nabídek a hodnotil je (tím spíše u subjektivních hodnoticích kritérií, kde nejde jen o porovnávání referencí se zadávacími podmínkami), tj. údaje, které by vyvrátily pochybnosti o zákonnosti postupu zadavatele.

190. Úřad se současně neztotožňuje s námitkou zadavatele uvedenou ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, podle níž měl Úřad s ohledem na skutečnost, že disponuje kompletní dokumentací o zadávacím řízení, sám přezkoumat správnost hodnocení referenčních služeb předložených jednotlivými účastníky. K tomu Úřad uvádí, že samotná skutečnost, že v průběhu správního řízení disponuje dokumentací o zadávacím řízení, nemůže zhojit pochybení zadavatele spočívající v neposkytnutí dostatečných informací navrhovateli v rámci námitek. Přijetí výkladu zastávaného zadavatelem by vedlo k tomu, že by zadavatel mohl rezignovat na řádné vypořádání námitek s poukazem na následný přezkum Úřadu, čímž by byl popřen smysl námitek jako primárního prostředku ochrany dodavatelů. Úřad je oprávněn přezkoumávat zákonnost postupu zadavatele, nikoliv nahrazovat jeho povinnost řádně vypořádat námitky a poskytnout dodavateli informace nezbytné k uplatnění účinné obrany proti namítanému postupu.

191. Úřad se neztotožňuje ani s argumentací zadavatele ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, podle níž by Úřad měl z důvodu procesní ekonomie a konzistentnosti rozhodovací praxe přezkoumat hodnocení podle kritéria A obdobně, jak tomu bylo v prvostupňovém rozhodnutí (shodně i v tomto rozhodnutí) ve vztahu k hodnocení podle kritéria B. Důvodem je ta skutečnost, že v nyní posuzované věci není předmětem přezkumu samotná věcná správnost hodnocení referenčních služeb podle kritéria A, nýbrž postup zadavatele při vyřizování námitek směřujících proti neposkytnutí informací o hodnocených údajích. Skutečnost, že se Úřad v jiné části řízení zabýval otázkou hodnocení podle kritéria B, sama o sobě nezakládá povinnost provést obdobný věcný přezkum i ve vztahu ke kritériu A. Nelze proto po Úřadu požadovat, aby namísto přezkumu postupu zadavatele při vyřizování námitek sám prováděl věcný přezkum hodnocení podle kritéria A, neboť právě neposkytnutí informací potřebných k posouzení správnosti hodnocení představuje podstatu zjištěného pochybení zadavatele.

192. Skutečnost, že se Úřad v rámci předchozího posouzení věci v rámci prvostupňového rozhodnutí zabýval určitými aspekty hodnocení nabídek, nemůže vést k závěru, že je oprávněn nebo povinen nahrazovat řádné vypořádání námitek zadavatelem. Předmětem posouzení v rámci výroku II. tohoto rozhodnutí je postup zadavatele při vyřizování námitek navrhovatele, nikoliv věcná správnost hodnocení jednotlivých nabídek. Otázka, zda hodnocení podle kritéria A odpovídalo zadávacím podmínkám, proto nemůže zhojit pochybení zadavatele spočívající v neposkytnutí informací o hodnocených údajích, které byly nezbytné pro uplatnění účinné obrany navrhovatele.

193. Úřad se současně neztotožňuje s námitkou zadavatele uvedenou ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, podle níž se druhostupňové rozhodnutí dostatečně nezabývá vymezením postupu, který má zadavatel zaujmout při vyřizování námitek obsahujících požadavek na poskytnutí hodnocených údajů. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozhodnutí, Úřad v návaznosti na právní názor předsedy vyslovený v druhostupňovém rozhodnutí vymezil základní pravidla takového postupu, když dovodil povinnost zadavatele poskytnout účastníkovi zadávacího řízení zásadní obsah hodnocených údajů, tedy informace, které zadavatel v rámci hodnocení porovnával a hodnotil. Současně Úřad v tomto rozhodnutí výše vysvětlil, že konkrétní rozsah a forma poskytnutých informací závisí na okolnostech konkrétního případu a jsou věcí posouzení zadavatele, který je povinen zohlednit rovněž případnou ochranu obchodního tajemství. Nelze proto přisvědčit požadavku zadavatele, aby Úřad předem vymezil řešení všech myslitelných situací, které mohou při poskytování hodnocených údajů nastat. Takový postup ani není možný s ohledem na rozmanitost skutkových okolností jednotlivých zadávacích řízení. Úřad proto námitku zadavatele neshledal důvodnou.

194. Zadavatelovo tvrzení uvedené ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, že ochrana obchodního tajemství je v otevřeném řízení prolomena zákonnou povinností, není správné. V případě údajů, u kterých musí být dodavatelům zřejmé, že budou uveřejněny, se totiž z povahy věci ani nemůže jednat o obchodní tajemství, protože dodavatelé nemohou zaručit jejich ochranu. Obdobně tomu je u zjednodušeného režimu, kde dodavatelé musí s ohledem na znění zadávacích podmínek očekávat, že potenciálně může dojít k poskytnutí určitých údajů jiným subjektům. Úřad přitom neztotožňuje toto očekávání s obecnou povinností zadavatele zpřístupňovat obsah nabídek ostatním účastníkům zadávacího řízení, nýbrž s možností poskytnutí takových informací, jejichž zpřístupnění může být v konkrétním případně nezbytné k naplnění zásady transparentnosti a zajištění účinné obrany dodavatele proti postupu zadavatele. Jak bylo uvedeno v tomto rozhodnutí výše, účastníci zadávacího řízení musí mít možnost seznámit se alespoň se základním obsahem hodnocených údajů, které zadavatel porovnával a hodnotil. Nemohou proto důvodně vycházet z předpokladu, že veškeré informace obsažené v jejich nabídkách zůstanou za všech okolností přístupné výlučně zadavateli (případně dozorovému orgánu).

195. K námitce zadavatele proti závěrům Úřadu v prvostupňovém rozhodnutí, o nakládání s údaji označenými jako obchodní tajemství při poskytování informací z nabídek ostatních účastníků, Úřad s odkazem na druhostupňové rozhodnutí uvádí následující. Zadavatel brojí zejména proti závěru, že zadavatel je za účelem zajištění transparentnosti a přezkoumatelnosti svého postupu povinen účastníkům zadávacího řízení na jejich žádost poskytnout zásadní obsah hodnocených údajů, tedy informací, které v rámci hodnocení porovnával a hodnotil, a to i tehdy, jsou-li některé z těchto údajů označeny jako obchodní tajemství. Úřad k tomu uvádí, že výše (i v druhostupňovém rozhodnutí) zadavateli předložil podrobnější návod, jak postupovat

v situacích, jako je tato. Je povinností zadavatele vypořádat se s tvrzením o obchodním tajemství v určitých údajích. Stejně jako v každé jiné situaci si zadavatel musí vyhodnotit, jestli takové údaje může zveřejnit. Na tom nic nemění povaha zjednodušeného režimu, tak by musel postupovat vždy. Úřad současně odkazuje na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-54/21 Antea Polska ze dne 17. 11. 2022, týkající se o „uveřejňovacích" povinností, který např. říká, že zadavatel musí posoudit, *„zda tyto informace mají komerční hodnotu, která není omezena na předmětnou veřejnou zakázku, když jejich zpřístupnění může poškodit oprávněné obchodní zájmy nebo poctivou hospodářskou soutěž".*

196. S ohledem na vše shora uvedené Úřad konstatuje, že zadavatel nepostupoval při vyřizování námitek navrhovatele v příslušné části v souladu se zákonem, pročež Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení nápravného opatření

197. Úřad s odkazem na § 263 odst. 1 zákona konstatuje, že není vázán návrhem v tom, jaké nápravné opatření navrhovatel požaduje. Úřad jakožto správní orgán je podle § 2 odst. 3 správního řádu povinen v rámci správního řízení šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu. Proto přijme pouze takové nápravné opatření, které odstraňuje nezákonný stav.

198. Vzhledem k tomu, že zadavatel v rámci rozhodnutí o námitkách navrhovateli neposkytl jim požadované údaje, na které měl přitom navrhovatel nepochybně právo, v důsledku čehož je předmětné rozhodnutí zadavatele o námitkách v dané části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, rozhodl Úřad v souladu s § 263 odst. 5 zákona toliko o zrušení rozhodnutí o námitkách, jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozhodnutí. S ohledem na skutečnosti uvedené v rámci odůvodnění výroku II. tohoto rozhodnutí Úřad v tomto správním řízení neshledal důvod pro zrušení samotného oznámení o výběru.

199. K námitce zadavatele ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, v níž zadavatel brojí proti nápravnému opatření uloženému prvostupňovým rozhodnutím a namítá jeho nepřiměřenost, Úřad doplňuje, že byť se jím uložené nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách může jevit jako přísné, není dle přesvědčení Úřadu v šetřeném případě ve vztahu k zadavateli nikterak nepřiměřené nebo nespravedlivé, a to i s přihlédnutím k právům a oprávněným zájmům navrhovatele. Lze dodat, že zadávací řízení je značně formalizovaný proces, který musí vyhovovat zákonem stanoveným podmínkám, zadavatel tedy musí na každý svůj krok nahlížet též z toho pohledu, zda je v souladu se zákonem. Za takového stavu věci nemůže zadavatel účastníkům zadávacího řízení odepřít informace nezbytné k přezkoumání jeho postupu a k ověření správnosti hodnocení, neboť právě to je základním smyslem rozhodnutí o námitkách. Úřad proto neshledává nepřiměřeným uložení takového nápravného opatření, jež má zadavatele přimět k větší pečlivosti při přezkoumávání obsahu námitek a svůj postup navrhovateli relevantním způsobem odůvodnit.

200. Pro úplnost Úřad uvádí, že podle § 263 odst. 5 zákona platí, že okamžikem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí byly navrhovatelem podány nové námitky s totožným obsahem, které zadavatel nemůže odmítnout jako opožděné. Úřad doplňuje, že uvedené ustanovení je třeba pochopitelně vykládat tak, že i takto „nově podané" námitky, resp. jejich část, je možno odmítnout jako opožděné, pokud byly opožděné již v době jejich prvotního podání. Bude tedy

na zadavateli, aby reflektoval skutečnosti uvedené v odůvodnění tohoto rozhodnutí a o námitkách navrhovatele opětovně rozhodl způsobem, který bude souladný s § 245 odst. 1 zákona a zásadou transparentnosti. To znamená, že zadavatel v rámci nového rozhodnutí o námitkách poskytne navrhovateli jím požadované údaje, a to v rozsahu rozhodném pro hodnocení nabídek v rámci kritérií A, B i C.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí – zákaz uzavřít rámcovou dohodu

201. Podle § 263 odst. 8 zákona platí, že ukládá-li Úřad nápravné opatření s výjimkou zákazu plnění smlouvy, zakáže zároveň zadavateli až do pravomocného skončení řízení uzavřít v zadávacím řízení smlouvu; rozklad proti tomuto výroku nemá odkladný účinek.

202. Výše citované ustanovení formuluje jako obligatorní součást rozhodnutí Úřadu o uložení nápravného opatření (s výjimkou zákazu plnění smlouvy) rovněž výrok o tom, že zadavatel až do pravomocného skončení správního řízení nesmí uzavřít smlouvu v zadávacím řízení, přičemž tento výrok je účinný dnem vydání rozhodnutí, a tedy je účinný i u nepravomocného rozhodnutí. Tento zákaz uzavřít smlouvu se ukládá z důvodu, aby se zadavatel nemohl vyhnout splnění uloženého nápravného opatření uzavřením smlouvy [s důsledky zastavení správního řízení dle § 257 písm. j) zákona] ještě před nabytím právní moci rozhodnutí.

203. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku III. uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách, uložil zároveň ve výroku IV. tohoto rozhodnutí zadavateli zákaz uzavřít smlouvu (rámcovou dohodu) v předmětném zadávacím řízení, a to až do pravomocného skončení tohoto správního řízení.

K výroku V. tohoto rozhodnutí – náklady řízení

204. Podle § 266 odst. 1 zákona je součástí rozhodnutí Úřadu, kterým se ukládá nápravné opatření nebo zákaz plnění smlouvy, též rozhodnutí o povinnosti zadavatele uhradit náklady správního řízení. Náklady řízení se platí paušální částkou, kterou stanoví Ministerstvo pro místní rozvoj vyhláškou. Příslušná vyhláška č. 170/2016 Sb., o stanovení paušální částky nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele při zadávání veřejných zakázek, stanoví v § 1, že paušální částka nákladů řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, kterou je povinen zadavatel uhradit v případě, že Úřad rozhodl o uložení nápravného opatření nebo zákazu plnění smlouvy, činí 30 000 Kč.

205. Vzhledem k tomu, že Úřad tímto rozhodnutím ve výroku III. uložil nápravné opatření spočívající ve zrušení rozhodnutí o námitkách, rozhodl Úřad o uložení povinnosti uhradit náklady řízení, jak je uvedeno ve výroku V. tohoto rozhodnutí.

206. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2025000994.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad proti výrokům I., II., III. a V. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek. Rozklad proti výroku IV. tohoto rozhodnutí nemá podle § 263 odst. 8 zákona odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků

učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Adresáti

1. JUDr. Miroslav Kučerka, LL. M., advokát, Národní 416/37, 110 00 Praha 1
2. Advokátní kancelář Brož, Sedlatý s.r.o., Vinohradská 2828/151, 130 00 Praha 3
3. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1
4. ACHOUR & PARTNERS advokátní kancelář, s.r.o., Václavské náměstí 832/19, 110 00 Praha 1
5. Nedelka Kubáč advokáti s.r.o., Olivova 2096/4, 110 00 Praha 1
6. Lynx legal s.r.o., Na příkopě 859/22, 110 00 Praha 1
7. ROWAN LEGAL, advokátní kancelář s.r.o., Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4
8. Hartmann Jelínek Malý Moreno a partneři s.r.o., advokátní kancelář, Sokolovská 5/49, 186 00 Praha 8
9. PORTOS, advokátní kancelář s.r.o., Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4

Vypraveno dne
viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy